

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 14. juni 2022
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2021/0376 (COD)**

9768/1/22
REV 1

LIMITE

EF 155
ECOFIN 557
CODEC 842

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité/Rådet

Vedr.: Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse

Hermed følger til delegationerne formandskabets endelige kompromistekst med henblik på en generel indstilling.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler,
likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og
opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse
(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C af [...], s. [...].

(1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 69 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU² revideret direktivets anvendelse og anvendelsesområde og konkluderet, at målene om at integrere EU-markedet for alternative investeringsfonde ("AIF'er"), sikre et højt investorbekyttelsesniveau og beskytte den finansielle stabilitet i det store og hele er blevet opfyldt. I forbindelse med denne revision konkluderede Kommissionen dog også, at der er behov for at harmonisere reglerne for forvaltere af alternative investeringsfonde ("FAIF'er"), som forvalter lånudstedende AIF'er, for at præcisere, hvilke standarder der gælder for FAIF'er, der delegerer deres funktioner til tredjemand, med henblik på at sikre ligebehandling af virksomheder, der opbevarer aktiver, forbedre adgangen til depositartjenester på tværs af grænserne, optimere indsamlingen af tilsynsdata og lette anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer i hele Unionen. Der er derfor behov for ændringer for at afhjælpe disse huller i lovgivningen med henblik på at forbedre funktionen af direktiv 2011/61/EU.

(2) En robust delegeringsordning, ligebehandling af virksomheder, der opbevarer aktiver, sammenhæng i indberetningen med henblik på tilsyn og en harmoniseret tilgang til anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer er også nødvendige for forvaltningen af virksomheder, der beskæftiger sig med kollektiv investering i værdipapirer ("investeringsinstitutter"). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF³, som indeholder regler for meddelelse af tilladelse til og drift af investeringsinstitutter med hensyn til delegering, opbevaring af aktiver, indberetning med henblik på tilsyn og likviditetsrisikostyring, bør derfor også ændres.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

3) For at øge effektiviteten af FAIF'ers aktiviteter bør listen over godkendte accessoriske tjenesteydelser i artikel 6, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU udvides til også at omfatte de opgaver, som varetages af en administrator, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011⁴ ("administration af benchmarks") og kreditservicering som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167⁵. For fuldstændighedens skyld bør det også præciseres, at når FAIF'en udfører de opgaver, der varetages af en administrator af benchmarks, eller når den leverer kredittjenester, bør den være omfattet af ovennævnte retsakter.

(3a) For at øge retssikkerheden for FAIF'er og forvaltere af investeringsinstitutter med hensyn til de tjenester, de må levere til tredjemand, bør det præciseres, at FAIF'er og forvaltere af investeringsinstitutter har lov til til fordel for tredjemand at varetage de samme aktiviteter og tjenester, som de allerede leverer i forbindelse med de AIF'er og investeringsinstitutter, de forvalter, forudsat at dette ikke skaber uhåndterbare interessekonflikter. Denne mulighed vil også støtte de europæiske FAIF'ers og investeringsinstitutters administrationsselskabers internationale konkurrenceevne, idet den skaber stordriftsfordele og bidrager til at diversificere indtægtskilderne.

(4) For at sikre retssikkerheden bør det præciseres, at FAIF'er, der leverer accessoriske tjenesteydelser, som involverer finansielle instrumenter, er underlagt reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU⁶. Hvad angår andre aktiver, som ikke er finansielle instrumenter, bør FAIF'er skulle overholde kravene i direktiv 2011/61/EU.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2167 af 24. november 2021 om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU (EUT L 438 af 8.12.2021, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

(5) For at sikre en ensartet anvendelse af kravene i artikel 7 og 8 i direktiv 2011/61/EU for så vidt angår de fornødne menneskelige ressourcer hos FAIF'er bør det præciseres, at FAIF'er på tidspunktet for ansøgning om meddelelse af tilladelse skal give de kompetente myndigheder oplysninger om, hvilke menneskelige og tekniske ressourcer FAIF'en vil bruge til at udføre sine opgaver og, i det omfang det er relevant, til at føre tilsyn med delegerede. Mindst to medlemmer af den øverste ledelse bør være ansat eller udøve FAIF'ens virksomhed på fuld tid og være bosiddende i Unionen. Uanset dette lovfæstede minimum kan der være brug for flere ressourcer afhængigt af AIF'ens størrelse og kompleksitet.

(6) Med henblik på at befordre en ensartet anvendelse af direktiv 2011/61/EU bør det præciseres, at delegeringsreglerne i artikel 20 gælder for alle de funktioner, der er angivet i samme direktivs bilag I, og for de accessoriske tjenesteydelser, der er omhandlet i samme direktivs artikel 6, stk. 4.

(7) Markedsføring af fonde foretages ikke altid direkte af FAIF'en, men af en eller flere distributører, enten på vegne af FAIF'en eller på egne vegne. Der kan også være tilfælde, hvor en uafhængig finansiel rådgiver markedsfører en fond uden FAIF'ens vidende. De fleste fondsdistributører er underlagt reguleringsmæssige krav i henhold til direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97, som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Nærværende direktiv bør derfor anerkende de forskelligartede distributionsordninger og de eksisterende sikkerhedsmekanismer for de ordninger, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører AIF'en i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, i hvilket tilfælde bestemmelserne vedrørende delegering i dette direktiv ikke bør finde anvendelse, uanset om FAIF'en og distributøren har indgået en distributionsaftale.

(8) For at skabe et retvisende overblik over delegeringsaktiviteter i Unionen og for at sikre et informeret grundlag for fremtidige tilsynsforanstaltninger bør FAIF'er regelmæssigt orientere de kompetente myndigheder om delegeringsaftaler, som indebærer delegering af kollektive eller skønsmæssige porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner. FAIF'er bør derfor indberette oplysninger om de delegerede, listen over og beskrivelsen af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af de forvaltede AIF'ers aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, en beskrivelse af, hvordan FAIF'en fører tilsyn med, overvåger og kontrollerer den delegerede, oplysninger om videredelegeringsaftaler og start- og udløbsdato for delegerings- og videredelegeringsaftaler. Af klarhedshensyn bør det præciseres, at de indsamlede data om procentdelen af de forvaltede AIF'ers aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionerne, har til formål at give et bedre overblik over, hvordan delegeringen fungerer, og ikke i sig selv er en bevismæssig indikator til bestemmelse af, om kernen eller risikostyringen er tilstrækkelig, eller om overvågnings- eller kontrolordningerne er effektive på forvalterniveau. Sådanne oplysninger bør meddeles de kompetente myndigheder som led i den indberetning med henblik på tilsyn, der er omfattet af artikel 24 i direktiv 2011/61/EU.

(8a) Henset til, at det er muligt for en FAIF at anvende gearing og under særlige omstændigheder medvirke til at fremkalde systemiske risici eller uro på markederne, bør der stilles særlige krav til FAIF'er, der anvender gearing på et væsentligt grundlag. For at opnå en mere ensartet anvendelse af sådanne krav bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF tillægges Kommissionen for så vidt angår præcisering af, hvornår gearing anses for at være anvendt på et væsentligt grundlag.

(9) Der bør også fastsættes fælles regler til etablering af et effektivt indre marked for lånudstedende AIF'er med det formål at sikre et ensartet investorbekyttelsesniveau i Unionen, gøre det muligt for AIF'er at udvikle deres aktiviteter med udstedelse af lån i alle Unionens medlemsstater og lette adgangen til finansiering for EU-selskaber – en central målsætning for kapitalmarkedsunionen⁷. På grund af det private kreditmarkeds hastige vækst er det imidlertid nødvendigt at imødegå de potentielle mikroprudentielle og makroprudentielle risici, som de AIF'er, der udsteder lån, ville kunne give anledning til og sprede til det bredere finansielle system. De regler, der gælder for FAIF'er, som forvalter lånudstedende fonde, bør harmoniseres for at forbedre risikostyringen på hele det finansielle marked og øge gennemsigtigheden for investorer. Af klarhedshensyn bør det præciseres, at de bestemmelser i dette direktiv, som finder anvendelse på FAIF'er, der forvalter lånudstedende AIF'er, ikke bør forhindre medlemsstaterne i at fastsætte nationale produktrammer, der definerer visse kategorier af AIF'er, med mere restriktive regler. Disse nationale regler bør gælde for AIF'er, der er etableret i den medlemsstat, som har besluttet at udøve skønsbeføjelsen, i det omfang disse regler er mere restriktive end de generelle bestemmelser i dette direktiv.

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder – ny handlingsplan (COM(2020) 590 final).

(9a) AIF'er, der yder lån til forbrugere, er underlagt kravene i andre EU-retlige instrumenter, der finder anvendelse på långivning til forbrugere, herunder direktiv (EU) 2021/2167 om kreditservicering og kreditkøb og direktiv 2008/48/EF om forbrugerkreditaftaler. Med disse EU-retlige instrumenter fastlægges den grundlæggende beskyttelse af låntagere på EU-plan. Medlemsstaterne bør dog på grundlag af tvingende almene hensyn kunne forbyde AIF'er at udstede lån til forbrugere.

(10) Med henblik på at sikre det rette grundlag for en professionel forvaltning af AIF'er og for at afbøde risiciene for den finansielle stabilitet bør FAIF'er, der forvalter AIF'er, som beskæftiger sig med udstedelse af lån, operere med effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån. De bør også gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisiko og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje, når de beskæftiger sig med lånudstedende aktiviteter eller køb af lån fra tredjemand. Disse politikker, procedurer og processer bør revurderes med jævne mellemrum.

(11) For at begrænse risikoen for indbyrdes forbundethed mellem lånudstedende AIF'er og andre deltagere på det finansielle marked bør FAIF'er for sådanne AIF'er i tilfælde, hvor en låntager er en finansiell institution, være forpligtet til at diversificere deres risiko og underkaste deres eksponering specifikke grænser. De bør desuden være underlagt et gearingsloft for at sikre det finansielle systems stabilitet og integritet. I overensstemmelse med dette mål bør gearingsloftet være det samme for alle lånudstedende AIF'er, uanset om de markedsføres til detailinvestorer eller kun til professionelle investorer. Dette bør ikke forhindre medlemsstaterne i at indføre et strengere gearingsloft på nationalt plan for AIF'er, der markedsføres til detailinvestorer.

(12) For at begrænse interessekonflikter bør FAIF'er og deres medarbejdere ikke modtage lån fra lånudstedende AIF'er, som de forvalter. Tilsvarende bør det ikke være tilladt for AIF'ens depositar og dennes medarbejdere eller FAIF'ens delegerede og dennes medarbejdere at modtage lån fra de tilknyttede AIF'er.

(13) AIF'ers ret til at udstede lån og handle med disse lån på det sekundære marked bør anerkendes i direktiv 2011/61/EU. For at undgå moralsk risiko og opretholde den generelle kreditkvalitet af lån, der udstedes af AIF'er, bør sådanne lån være underlagt krav om risikotilbageholdelse for at undgå situationer, hvor lånene udstedes udelukkende med det formål at sælge dem. Ikke desto mindre bør udstedelse af lån med henblik på salg ikke være en investeringsstrategi, der forfølges af AIF'er, og FAIF'er bør derfor sikre, at de kun forvalter lånudstedende AIF'er, hvis investeringsstrategi ikke er at udstede lån med det formål at sælge dem.

(14) Langfristede, illikvide lån, som besiddes af AIF'er, kan føre til likviditetsmismatch, hvis den åbne struktur i en AIF, som har fået meddelt tilladelse, gør det muligt for investorer hyppigt at indløse deres andele eller kapitalandele. Det er derfor nødvendigt at afbøde risici i forbindelse med løbetidsændring ved at indføre en lukket struktur for AIF'er, der udsteder lån, fordi lukkede fonde ikke ville være sårbare over for indløsningskrav og kunne holde på udstedte lån indtil udløb. En lånudstedende AIF kan imidlertid tilbyde indløsningsmuligheder i betragtning af sin investeringsstrategi og på grundlag af et likviditetsstyringssystem, der minimerer likviditetsmismatch og sikrer investorer en retfærdig behandling. Det bør derfor være muligt for FAIF'er at forvalte sådanne AIF'er, forudsat at visse krav er opfyldt, hvilket præciseres i reguleringsmæssige tekniske standarder. De reguleringsmæssige tekniske standarder bør tage hensyn til arten af FAIF'ens lånudstedelse, navnlig hvis FAIF'en kun yder kapitalejrlån, der kan betragtes som egenkapitallignende og udgør en mindre risiko end lån til tredjemand.

(15) Det bør præciseres, at hvis en lånudstedende AIF eller en FAIF i relation til sin forvaltede AIF's udlånsaktiviteter er underlagt kravene i direktiv 2011/61/EU og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013⁸, (EU) nr. 346/2013⁹ og (EU) 2015/760¹⁰, bør de specifikke produktregler i artikel 3 i forordning (EU) nr. 345/2013, artikel 3 i forordning (EU) nr. 346/2013 og kapitel II i forordning (EU) 2015/760 gælde frem for de mere generelle regler i direktiv 2011/61/EU.

(15a) På grund af den potentielt illikvide og langfristede karakter af de lånudstedende AIF'ers aktiver har FAIF'er i sagens natur vanskeligt ved at overholde ændringer i fondsregler og reguleringsmæssige krav, der indføres i løbet af livscyklussen for de lånudstedende AIF'er, som de forvalter, uden at det påvirker investorernes tillid. Det er derfor nødvendigt at fastsætte overgangsbestemmelser for lånudstedende AIF'er, der er oprettet inden vedtagelsen af dette direktiv.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

(16) Indsamlingen og udvekslingen af oplysninger gennem indberetning med henblik på tilsyn med det formål at understøtte tilsynsmyndighedernes markedsovervågning bør forbedres. Overlappende indberetningskrav, som gælder i henhold til henholdsvis EU-lovgivningen og national lovgivning, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014¹¹ og (EU) 2019/834¹² og Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012¹³ og (EU) nr. 1073/2013¹⁴, kunne elimineres med henblik på at øge effektiviteten og mindske de administrative byrder for FAIF'er. De europæiske tilsynsmyndigheder ("ESA'erne") og Den Europæiske Centralbank (ECB) bør, om nødvendigt med støtte fra de nationale kompetente myndigheder, vurdere de forskellige tilsynsmyndigheders databehov, således at ændringerne i skemaet til FAIF'ers indberetning med henblik på tilsyn får de ønskede virkninger i praksis.

(17) Som forberedelse til fremtidige ændringer i forpligtelserne vedrørende indberetning med henblik på tilsyn bør omfanget af de data, der kan kræves af FAIF'er, udvides ved at fjerne begrænsningerne, som fokuserer på større handler og eksponeringer eller modparter. Med henblik på tilfælde, hvor ESMA måtte fastslå, at der er grund til regelmæssigt at indberette deres fulde portefølje til tilsynsmyndighederne, bør direktiv 2011/61/EU sikre, at der er grundlag for den fornødne udvidelse af indberetningen.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EØS-relevant tekst) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/834 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår clearingforpligtelsen, suspension af clearingforpligtelsen, indberetningskrav, risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke cleares af en central modpart, registrering af og tilsyn med transaktionsregistre samt krav til transaktionsregistre (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 42).

¹³ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1011/2012 af 17. oktober 2012 om statistik over beholdninger af værdipapirer (EUT L 305 af 1.11.2012, s. 6).

¹⁴ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1073/2013 af 18. oktober 2013 om statistik vedrørende investeringsforeningers aktiver og passiver (EUT L 297 af 7.11.2013, s. 73).

(18) For at sikre en sammenhængende harmonisering af forpligtelserne vedrørende indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), jf. artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁵, med henblik på at fastlægge indhold, formularer og procedurer til standardisering af processen for FAIF'ers indberetning med henblik på tilsyn. De reguleringsmæssige tekniske standarder bør fastlægge indhold, formularer og procedurer til standardisering af processen for indberetning med henblik på tilsyn og således erstatte det indberetningsskema, der er fastlagt ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013¹⁶. Disse reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder bør vedtages på grundlag af et udkast udarbejdet af ESMA. De oplysninger om delegeringsaftaler, der skal indberettes, bør klart fastsættes i teksten til direktiv 2011/61/EU. For så vidt angår disse oplysninger bør de reguleringsmæssige tekniske standarder fortsat begrænses til at fastsætte et passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes som defineret i direktiv 2011/61/EU, uden tilføjelse af elementer, der ikke er fastsat i teksten til nævnte direktiv.

(19) Med henblik på standardisering af processen for indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen også tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA for så vidt angår formularer og datastandarder, indberetningshyppighed og tidsplaner for FAIF'ers indberetning. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

¹⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigthed og tilsyn (EUT L 83 af 22.3.2013, s. 1).

(20) Med henblik på at sikre en mere effektiv indsats over for likviditetspres i perioder med markedsstress og for at beskytte investorerne bedre bør der fastsættes regler i direktiv 2011/61/EU til implementering af henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB)¹⁷.

(21) For at gøre det muligt for forvaltere af åbne AIF'er, uanset hvilken medlemsstat de er etableret i, at håndtere indløsningspres i situationer med markedsstress bør de, ud over at kunne udsætte indløsninger og aktivere side pockets, pålægges at fastlægge et passende sæt af likviditetsstyringsværktøjer, herunder at vælge mindst to likviditetsstyringsværktøjer fra den harmoniserede liste i bilaget, under ekstraordinære omstændigheder og i deres kapitalejeres eller andelshaveres interesse. Som en undtagelse bør forvalteren af en åben AIF kun kunne vælge ét likviditetsstyringsværktøj fra bilag V, hvis den pågældende AIF er godkendt som pengemarkedsforening. Når en FAIF træffer beslutning om at aktivere eller deaktivere likviditetsstyringsværktøjet, bør den skulle underrette tilsynsmyndighederne parallelt med aktiveringen. Når side pockets aktiveres, bør tilsynsmyndighederne underrettes inden for en rimelig tidsfrist forud for aktiveringen. Selv om de kompetente myndigheder ikke har beføjelse til at godkende anvendelsen af et likviditetsstyringsværktøj, før det aktiveres, vil dette underretningskrav gøre det muligt for tilsynsmyndighederne bedre at håndtere potentielle afsmittende virkninger af likviditetsspændinger på det bredere marked. Dette krav bør kun gælde for udsættelse af indløsning, indløsningsgates og side pockets, da andre likviditetsstyringsværktøjer potentielt kan anvendes hyppigt under normale markedsvilkår. De kompetente myndigheder bør dog fortsat kunne anmode om underretninger for disse andre likviditetsstyringsværktøjer, hvis de finder det hensigtsmæssigt, f.eks. hvis nøgleparametrene for disse værktøjer ændres, eller hvis indløsning i naturalier aktiveres.

¹⁷ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 7. december 2017 om likviditets- og gearingsrisici i investeringsforeninger (ESRB/2017/6) (EUT C 151 af 30.4.2018, s. 1).

(22) Investorer bør, for at kunne træffe investeringsbeslutninger i overensstemmelse med deres risikovillighed og likviditetsbehov, informeres om betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer. Navnlige, og for at styrke investorbeskyttelsen, bør det præciseres, at brugen af indløsning i naturalier ikke er egnet for detailinvestorer og derfor kun bør aktiveres for at imødekomme professionelle investorers indløsningskrav, samtidig med at risikoen for forskelsbehandling mellem indløsende investorer og andre andelshavere eller kapitalejere imødegås.

(23) For at sikre en sammenhængende harmonisering inden for åbne fondes likviditetsrisikostyring foretaget af forvaltere bør ESMA udstede retningslinjer med henblik på at præcisere processen for valg og anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer med henblik på at fremme markeds- og tilsynskonvergens.

(24) *udgår*

(25) Depositærer spiller en vigtig rolle med hensyn til at beskytte investorernes interesser og bør være i stand til at varetage deres opgaver, uanset hvilken type virksomhed, der opbevarer fondenes aktiver. Det er derfor nødvendigt at inkludere værdipapircentraler (CSD'er) i opbevaringskæden, når de leverer opbevaringsydelser til AIF'er, med henblik på at sikre, at der til enhver tid er en stabil informationsstrøm mellem den, der opbevarer en AIF's aktiver, og depositæren. For at undgå dobbeltarbejde bør depositærene ikke udvise forudgående rettidig omhu, hvis de har til hensigt at delegere opbevaringen til værdipapircentraler.

(26) Med henblik på at forbedre tilsynssamarbejdet og tilsynets effektivitet bør værtslandets kompetente myndigheder kunne rette en begrundet anmodning til en FAIF's kompetente myndighed om at træffe tilsynsforanstaltninger over for en bestemt FAIF.

(27) Med forbedring af tilsynssamarbejdet for øje bør ESMA desuden kunne anmode en kompetent myndighed om at forelægge sager, der har grænseoverskridende virkninger og vil kunne påvirke investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, for ESMA. ESMA's analyser af sådanne sager vil give andre kompetente myndigheder en bedre forståelse af de problemstillinger, der er drøftet, og vil bidrage til at forhindre lignende tilfælde i fremtiden og beskytte AIF-markedets integritet.

(28) Til støtte for tilsynsmæssig konvergens på delegeringsområdet bør ESMA få en bedre forståelse af anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv, herunder med hensyn til passende overvågning af og kontrol med delegeringsaftalerne, i alle medlemsstaterne. Med henblik herpå bør ESMA trække på forpligtelserne vedrørende indberetning til de kompetente myndigheder og på udøvelsen af sine beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens, inden den næste revision af dette direktiv finder sted. ESMA's analyse af de indsamlede data og resultaterne af udøvelsen af dens beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens vil indgå i en rapport, der skal forelægges inden påbegyndelsen af revisionen, med en analyse af markedspraksis vedrørende delegering, regler om substans, forebyggelse af tomme selskaber og overholdelse af tilknyttede krav i direktivet samt oplysning om eventuelle yderligere foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at understøtte effektiviteten af de delegeringsordninger, der er fastlagt ved direktiv 2011/61/EU.

(28a) Markedsføring af fonde foretages ikke altid direkte af FAIF'en, men af en eller flere distributører, enten på vegne af FAIF'en eller på egne vegne. Der kan også være tilfælde, hvor en uafhængig finansiel rådgiver markedsfører en fond uden FAIF'ens vidende. De fleste fondsdistributører er underlagt reguleringsmæssige krav i henhold til direktiv 2014/65/EU eller direktiv (EU) 2016/97, som definerer området for og omfanget af deres ansvar over for egne kunder. Nærværende direktiv bør derfor anerkende de forskelligartede distributionsordninger og de eksisterende sikkerhedsmekanismer for de ordninger, hvorved en distributør handler på egne vegne, når denne markedsfører investeringsinstituttet i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem livsforsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, i hvilket tilfælde bestemmelserne i dette direktiv vedrørende delegering ikke bør finde anvendelse, uanset om administrationsselskabet og distributøren har indgået en distributionsaftale.

(29) På visse koncentrerede markeder er der ikke et konkurrencebaseret udbud af depositartjenester. For at afhjælpe denne mangel på tjenesteydere, som kan føre til øgede omkostninger for FAIF'er og et mindre effektivt AIF-marked, kunne medlemsstaterne give de kompetente myndigheder tilladelse til at tillade FAIF'er eller AIF'er at købe depositartjenester i andre medlemsstater. For at sikre, at denne mulighed for at tillade udpegelse af en depositar i en anden medlemsstat ikke kopierer et depositarpas, bør den kun anvendes, når betingelserne i dette direktiv er opfyldt, og med AIF'ens kompetente myndigheders forudgående godkendelse. Eftersom tilladelsen til at købe depositartjenester i andre medlemsstater ikke bør gives automatisk, selv når ovennævnte betingelser er opfyldt, bør de kompetente myndigheder give deres forudgående godkendelse på grundlag af en individuel vurdering af manglen på relevante depositartjenester i AIF'ens jurisdiktion i betragtning af den pågældende AIF's investeringsstrategi.

(30) Indførelse af muligheden for at udpege en depositar i en anden medlemsstat bør ledsages af øget tilsynsmæssig rækkevidde. Depositaren bør derfor være forpligtet til at samarbejde ikke blot med sine egne kompetente myndigheder, men også med de kompetente myndigheder for den AIF, der har udpeget depositaren, og med de kompetente myndigheder for den FAIF, der forvalter AIF'en, hvis disse kompetente myndigheder er beliggende i en anden medlemsstat end depositaren.

(31) Med henblik på at beskytte investorerne bedre bør informationsstrømmen fra FAIF'er til AIF-investorer øges. For at give en AIF's investorer bedre muligheder for at følge investeringsfondens udgifter bør FAIF'er identificere gebyrer, der vil blive afholdt af FAIF'en eller dens tilknyttede enheder, og regelmæssigt rapportere om alle gebyrer og afgifter, der direkte eller indirekte allokeres til AIF'en eller til en eller flere af dens investeringer. FAIF'er bør også pålægges at rapportere til investorerne om porteføljesammensætningen af udstedte lån.

(32) For at øge markedsgennemsigtigheden og sikre en effektiv anvendelse af tilgængelige AIF-markedsdata bør ESMA kunne offentliggøre de markedsdata, den råder over, i summarisk eller sammenfattet form, og fortrolighedsstandarden bør derfor lempes for at muliggøre en sådan anvendelse af data.

(33) Adgangen til det indre marked bør etableres på en sådan måde, at der sikres lige vilkår for alle markedsdeltagere, hvilket kræver, at der indføres krav, der harmoniserer en sådan adgang. Kravene til tredjelandsenheder med adgang til det indre marked bør bringes i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i EU-medlemsstaternes fælles indsats for så vidt angår ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849. Kravene bør også sikre en passende og effektiv udveksling af oplysninger på skatteområdet i overensstemmelse med internationale standarder såsom dem, der er fastsat i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, for at sikre en effektiv udveksling af oplysninger, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater at udføre deres opgaver i overensstemmelse med dette direktiv.

(34) Direktiv 2009/65/EF bør sikre sammenlignelige vilkår for investeringsinstitutters administrationsselskaber, i det omfang der ikke er nogen grund til at opretholde reguleringsmæssige forskelle for investeringsinstitutter og FAIF'er. Dette vedrører delegeringsordningen, den reguleringsmæssige behandling af virksomheder, der opbevarer aktiver, kravene vedrørende indberetning med henblik på tilsyn og tilgængeligheden og anvendelsen af likviditetsstyringsværktøjer.

(35) For at sikre en ensartet anvendelse af de materielle krav til investeringsinstitutters administrationsselskaber bør det præciseres, at administrationsselskaber på tidspunktet for ansøgning om meddelelse af tilladelse skal give de kompetente myndigheder oplysninger om, hvilke menneskelige og tekniske ressourcer de vil bruge til at udføre deres opgaver og, i det omfang det er relevant, til at føre tilsyn med delegerede. Mindst to medlemmer af den øverste ledelse bør være ansat eller udøve administrationsselskabets virksomhed på fuld tid og være bosiddende i Unionen. Uanset dette lovfæstede minimum kan der være brug for flere ressourcer afhængigt af administrationsselskabets størrelse og kompleksitet.

(36) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af direktiv 2009/65/EF bør det præciseres, at delegeringsreglerne i nævnte direktivs artikel 13 gælder for alle de funktioner, der er angivet i samme direktivs bilag II, og for de accessoriske tjenesteydelser, der er omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 3.

(37) Med det formål at sikre en højere grad af overensstemmelse mellem lovrammerne under henholdsvis direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF med hensyn til delegering bør det være et krav, at investeringsinstitutters administrationsselskaber over for de kompetente myndigheder begrundede delegeringen af deres funktioner og giver en objektiv begrundelse for delegeringen.

(38) For at skabe et retvisende overblik over delegeringsaktiviteter i Unionen, der er omfattet af artikel 13 i direktiv 2009/65/EF, og for at sikre et informeret grundlag for fremtidige tilsynsforanstaltninger bør administrationsselskaber regelmæssigt orientere de kompetente myndigheder for de investeringsinstitutter, som de administrerer, om de delegeringsaftaler, som indebærer delegering af kollektive eller skønmæssige porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner. Administrationsselskaber bør derfor indberette oplysninger om de delegerede, listen over og beskrivelsen af de delegerede aktiviteter, størrelsen på og procentdelen af det forvaltede administrationsselskabs aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen, en beskrivelse af, hvordan administrationsselskabet fører tilsyn med, overvåger og kontrollerer den delegerede, oplysninger om videredelegeringsaftaler og start- og udløbsdato for delegerings- og videredelegeringsaftaler. Af klarhedshensyn bør det præciseres, at de indsamlede data om procentdelen af de forvaltede investeringsinstitutters aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionerne, har til formål at give et bedre overblik over, hvordan delegeringen fungerer, og ikke i sig selv er en bevismæssig indikator til bestemmelse af, om kernen eller risikostyringen er tilstrækkelig, eller om overvågnings- eller kontrolordningerne er effektive på forvalterniveau. Sådanne oplysninger bør meddeles som led i de regelmæssige indberetninger, som administrationsselskaber skal indgive til deres kompetente myndigheder.

(39) *udgår*

(40) Med henblik på at skabe yderligere overensstemmelse i de delegeringsregler, der gælder for FAIF'er og investeringsinstitutter, og for at opnå en mere ensartet anvendelse af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår præcisering af betingelserne for et investeringsinstituts administrationsselskabs delegering til tredjemand og betingelserne for, hvornår et investeringsinstituts administrationsselskab skal anses for at være et tomt selskab og derfor ikke længere kan betragtes som forvalteren af investeringsinstituttet. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁸. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(41) Med dette direktiv gennemføres ESRB's anbefalinger om at harmonisere likviditetsstyringsværktøjer og anvendelsen af dem hos forvaltere af åbne fonde, herunder investeringsinstitutter, for at muliggøre en mere effektiv indsats over for likviditetspres i perioder med markedsstress og en bedre beskyttelse af investorer.

¹⁸ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(42) For at gøre det muligt for investeringsinstitutters administrationselskaber, uanset hvilken medlemsstat de er etableret i, at håndtere indløsningspres i situationer med markedsstress bør de, ud over at kunne udsætte indløsninger og aktivere side pockets, pålægges at fastlægge et passende sæt af likviditetsstyringsværktøjer, herunder at vælge mindst to likviditetsstyringsværktøjer fra den harmoniserede liste i bilaget, under ekstraordinære omstændigheder og i deres andelshaveres interesse. Som en undtagelse bør administrationselskabet kun kunne vælge ét likviditetsstyringsværktøj fra bilag IIA, hvis det pågældende investeringsinstitut er godkendt som pengemarkedsforening. Når et administrationselskab træffer beslutning om at aktivere eller deaktivere likviditetsstyringsværktøjet, bør den skulle underrette tilsynsmyndighederne parallelt med aktiveringen. Når side pockets aktiveres, bør tilsynsmyndighederne underrettes inden for en rimelig tidsfrist forud for aktiveringen. Selv om de kompetente myndigheder ikke har beføjelse til at godkende anvendelsen af et likviditetsstyringsværktøj, før det aktiveres, vil dette underretningskrav gøre det muligt for tilsynsmyndighederne bedre at håndtere potentielle afsmittende virkninger af likviditetsspændinger på det bredere marked. Dette krav bør kun gælde for udsættelse af indløsning, indløsningsgates og side pockets, da andre likviditetsstyringsværktøjer potentielt kan anvendes hyppigt under normale markedsvilkår. De kompetente myndigheder bør dog fortsat kunne anmode om underretninger for disse andre likviditetsstyringsværktøjer, hvis de finder det hensigtsmæssigt, f.eks. hvis nøgleparametrene for disse værktøjer ændres, eller hvis indløsning i naturalier aktiveres.

(43) Investorer i investeringsinstitutter bør, for at kunne træffe investeringsbeslutninger i overensstemmelse med deres risikovillighed og likviditetsbehov, informeres om betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer. Navnlig, og for at styrke investorbeskyttelsen, bør det præciseres, at brugen af indløsning i naturalier ikke er egnet for detailinvestorer og derfor kun bør aktiveres for at imødekomme professionelle investorers indløsningskrav, samtidig med at risikoen for forskelsbehandling mellem indløsende investorer og andre andelshavere imødegås.

(44) *udgår*

(45) For at sikre en sammenhængende harmonisering inden for investeringsinstitutters likviditetsrisikostyring foretaget af forvaltere bør ESMA udstede retningslinjer med henblik på at præcisere processen for valg og anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer med henblik på at fremme markeds- og tilsynskonvergens.

(46) Med henblik på at understøtte tilsynsmyndighedernes markedsovervågning bør indsamlingen og udvekslingen af oplysninger gennem indberetning med henblik på tilsyn forbedres ved at pålægge investeringsinstitutter forpligtelser vedrørende denne indberetning. ESA'erne og ECB bør, om nødvendigt med støtte fra de nationale kompetente myndigheder, skulle vurdere de forskellige tilsynsmyndigheders databehov under hensyntagen til de eksisterende indberetningskrav i henhold til anden EU-lovgivning og national lovgivning, navnlig forordning (EU) nr. 600/2014, (EU) 2019/834, (EU) nr. 1011/2012 og (EU) nr. 1073/2013. Resultatet af dette forberedende arbejde ville gøre det muligt at træffe en informeret politikbeslutning om, i hvilket omfang og i hvilken form investeringsinstitutterne skal rapportere til de kompetente myndigheder om deres handler, deres aktivers likviditet, valg og aktivering af likviditetsstyringsværktøjer og deres risikoprofil. Med henblik på tilfælde, hvor ESMA måtte fastslå, at der er brug for detaljerede oplysninger om disse emner, bør direktiv 2009/65/EF sikre, at der er grundlag for den fornødne udvidelse af indberetningen.

(47) For at sikre en sammenhængende harmonisering af forpligtelserne vedrørende indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), jf. artikel 10-14 og artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁹, med henblik på at fastlægge indhold, formularer og procedurer til standardisering af processen for investeringsinstitutters indberetning med henblik på tilsyn. Disse reguleringsmæssige tekniske standarder bør vedtages på grundlag af et udkast udarbejdet af ESMA. De oplysninger om delegeringsaftaler, der skal indberettes, bør klart fastsættes i teksten til direktiv 2009/65/EF. For så vidt angår disse oplysninger bør de reguleringsmæssige tekniske standarder fortsat begrænses til at fastsætte et passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes som defineret i direktiv 2009/65/EU, uden tilføjelse af elementer, der ikke er fastsat i teksten til nævnte direktiv.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

(48) Med henblik på standardisering af processen for indberetning med henblik på tilsyn bør Kommissionen også tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESMA for så vidt angår formularer og datastandarder, indberetningshyppighed og tidsplaner for investeringsinstitutters indberetning. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

49) For at sikre investorbekyttelsen og navnlig for at sikre, at der til enhver tid er en stabil informationsstrøm mellem den, der opbevarer investeringsinstituttets aktiver, og depositaren, bør depositarordningen udvides, så værdipapircentraler inkluderes i opbevaringskæden, når de leverer opbevaringsydelser til investeringsinstitutter. For at undgå dobbeltarbejde bør depositarerne ikke udvise forudgående rettidig omhu, hvis de har til hensigt at delegerer opbevaringen til værdipapircentraler.

(50) Til støtte for tilsynsmæssig konvergens på delegeringsområdet bør ESMA få en bedre forståelse af anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv, herunder med hensyn til passende overvågning af og kontrol med delegeringsaftalerne, i alle medlemsstaterne. Med henblik herpå bør ESMA trække på forpligtelserne vedrørende indberetning til de kompetente myndigheder og på udøvelsen af sine beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens, inden den næste revision af dette direktiv finder sted. ESMA's analyse af de indsamlede data og resultaterne af udøvelsen af dens beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens vil indgå i en rapport, der skal forelægges inden påbegyndelsen af revisionen, med en analyse af markedspraksis vedrørende delegering, regler om substans, forebyggelse af tomme selskaber og overholdelse af tilknyttede krav i direktivet samt oplysning om eventuelle yderligere foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at understøtte effektiviteten af de delegeringsordninger, der er fastlagt ved direktiv 2009/65/EU.

(51) Med henblik på at forbedre tilsynssamarbejdet og tilsynets effektivitet bør værtslandets kompetente myndigheder kunne rette en begrundet anmodning til den kompetente myndighed i investeringsinstituttets hjemland om at træffe tilsynsforanstaltninger over for en bestemt FAIF.

(52) Med forbedring af tilsynssamarbejdet for øje bør ESMA desuden kunne anmode en kompetent myndighed om at forelægge sager, der har grænseoverskridende virkninger og vil kunne påvirke investorbeskyttelsen eller den finansielle stabilitet, for ESMA. ESMA's analyser af sådanne sager vil give andre kompetente myndigheder en bedre forståelse af de problemstillinger, der er drøftet, og vil bidrage til at forhindre lignende tilfælde i fremtiden og beskytte investeringsinstitutmarkedets integritet –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 2011/61/EU

I direktiv 2011/61/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, ændres således:

a) Følgende tilføjes som litra ap):

"ap) "værdipapircentral": en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)."

b) Følgende tilføjes som litra ca):

"ca) "kapital": den samlede indbetalte kapital og ikkeindkaldte forpligtede kapital, beregnet på grundlag af de investerbare beløb med fradrag af alle gebyrer og omkostninger, som direkte eller indirekte afholdes af investorerne".

c) Følgende tilføjes som litra va), vb) og vc):

"va) "lånudstedelse": ydelse af lån fra en AIF som oprindelig långiver

vb) "aktionærlån": et kontokurantlån, som en AIF yder til en virksomhed, hvori den direkte eller indirekte besidder mindst 5 % af kapitalen eller stemmerettighederne, og som ikke kan sælges til tredjeparter uafhængigt af AIF'ens kapitalinstrumenter i samme virksomhed

vc) "geared AIF": en AIF, hvis eksponeringer forhøjes af den forvaltende FAIF, hvad enten dette sker ved hjælp af lån af kontante midler eller værdipapirer eller gearing indeholdt i derivatpositioner eller ved andre midler".

2) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4, litra b), tilføjes følgende nr. iv):

"iv) enhver anden accessorisk tjenesteydelse, hvor den accessoriske tjenesteydelse udgør en fortsættelse af de ydelser, som FAIF'en allerede har udført i overensstemmelse med bilag I, og ikke skaber interessekonflikter, der ikke kan håndteres ved hjælp af yderligere regler".

b) I stk. 4 tilføjes som litra c) og d):

"c) administration af benchmarks, jf. forordning (EU) 2016/1011

d) kreditservicering, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2021/2167. Med forbehold af andre EU-retsakter kan medlemsstaterne forbyde AIF'er, der servicerer kreditter ydet til forbrugere som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2008/48/EF, på deres område."

c) Stk. 5 ændres således:

i) litra b) udgår

ii) litra c) affattes således:

kun at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I, punkt 2, 3 eller 4 eller

iii) følgende tilføjes som litra e):

"e) at administrere benchmarks, der anvendes i deres forvaltede AIF'er."

d) Stk. 6 affattes således:

"6. Artikel 9, stk. 2, i direktiv 2019/2034/EU, artikel 15, artikel 16 med undtagelse af stk. 5, første afsnit, samt artikel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU finder anvendelse, når de tjenesteydelser, der er omhandlet i stk. 4, litra a) og b), leveres af FAIF'er."

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne kræver, at en FAIF, der ansøger om tilladelse, indsender følgende oplysninger vedrørende FAIF'en til hjemlandets kompetente myndigheder:

a) oplysninger om de personer, der rent faktisk udfører FAIF'ens opgaver, navnlig med hensyn til de funktioner, der er nævnt i bilag I, herunder:

i) en detaljeret beskrivelse af deres rolle, titel og placering i ledelseshierarkiet

ii) en beskrivelse af deres rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for FAIF'en

iii) en oversigt over den tid, der er afsat til hvert enkelt ansvarsområde

iv) en beskrivelse af de tekniske og menneskelige ressourcer, der understøtter deres aktiviteter

- b) oplysninger om identiteten af de kapitalejere eller deltagere i FAIF'en, som direkte eller indirekte, i egenskab af fysiske eller juridiske personer, har kvalificeret deltagelse, samt størrelsen heraf
- c) en aktivitetsplan, hvoraf FAIF'ens organisatoriske struktur fremgår, herunder oplysninger om, hvordan FAIF'en har til hensigt at overholde sine forpligtelser i kapitel II, III, IV og i givet fald kapitel V, VI, VII og VIII, og en detaljeret beskrivelse af, hvilke egnede menneskelige og tekniske ressourcer FAIF'en vil anvende til dette formål
- d) oplysninger om aflønningspolitikker og -praksisser i henhold til artikel 13
- e) oplysninger om aftaler vedrørende delegering og videredelegering til tredjemand af funktioner som omhandlet i artikel 20 og en detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som FAIF'en vil anvende til overvågning og kontrol af den, der får overdraget ansvar.

Medlemsstaterne kræver, at FAIF'er, der har fået meddelt tilladelse, ajourfører de oplysninger, der gives til deres kompetente myndigheder."

b) Følgende tilføjes som stk. 8:

"8. Inden indledningen af den i artikel 69b omhandlede revision aflægger ESMA en rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en analyse af markedspraksis vedrørende delegering og overholdelse af artikel 7 og 20, bl.a. baseret på de oplysninger, der indberettes til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2, litra d), og på udøvelsen af dens tilsynsmæssige konvergensbeføjelser."

4) Artikel 8, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) de personer, der rent faktisk udfører FAIF'ens opgaver, har et tilstrækkeligt godt omdømme og tilstrækkelige erfaringer, også i forbindelse med den af FAIF'en forvaltede AIF's investeringsstrategier, navnene på disse personer såvel som på enhver person, der efterfølger dem, straks meddeles til de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemlande, og FAIF'ens forretningsadfærd fastlægges af mindst to fysiske personer, som enten er ansat af FAIF'en på fuld tid, eller af ledelsesmedlemmer eller medlemmer af FAIF'ens ledelsesorgan, der ved kontrakt er forpligtet til at udøve FAIF'ens virksomhed på fuld tid, befinder sig i Unionen og opfylder nævnte betingelser".

5) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 tilføjes som litra d):

"d) for så vidt angår lånudstedende aktiviteter gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for ydelse af lån. Når de beskæftiger sig med lånudstedende aktiviteter eller køb af lån fra tredjeparter, skal de også gennemføre effektive politikker, procedurer og processer for vurdering af kreditrisikoen og forvaltning og overvågning af deres kreditportefølje, holde disse politikker, procedurer og processer ajour og sikre, at de forbliver effektive, og gennemgå dem regelmæssigt og mindst en gang om året.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kravet i første afsnit finder ikke anvendelse på udstedelse af aktionærlån, forudsat at disse aktionærlån:

i) tilsammen ikke overstiger 100 % af AIF'ens kapital eller

ii) ydes til porteføljevirkksomheder, som erhverver og forvalter fast ejendom eller kapitalinteresser i ejendomsselskaber, og hvori AIF direkte eller indirekte besidder 100 % af kapitalen eller stemmerettighederne. Dette krav gælder efter gennemsigtighedsprincippet for underliggende aktiver, der kontrolleres direkte eller indirekte af AIF'en eller den FAIF, der handler på AIF'ens vegne."

b) Følgende indsættes som stk. 4a-4f mellem stk. 4 og 5:

"4a. En FAIF skal sikre, at lån, der udstedes af den AIF, den forvalter, til en enkelt låntager, ikke overstiger 20 % af AIF'ens kapital, hvis låntageren er et af følgende:

- a) en finansiel virksomhed som defineret i artikel 13, nr. 25), i direktiv 2009/138/EF
- b) en AIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i nærværende direktiv eller
- c) eller et investeringsinstitut som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF.

Med henblik på at fastslå overholdelsen af begrænsningen i første afsnit skal FAIF'en kombinere lån udstedt af den AIF, som den forvalter, og den pågældende AIF's låneeksponeringer, der er opnået gennem et SPV-selskab, som udsteder lån til eller på vegne af AIF'en eller FAIF'en i forbindelse med AIF'en.

Begrænsningen i første afsnit berører ikke de tærskler, begrænsninger og betingelser, der er fastsat ved forordning (EU) 2015/760²⁰, (EU) nr. 345/2013²¹ og (EU) nr. 346/2013²².

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

4aa. En FAIF skal sikre, at gearingen for en lånudstedende AIF, som den forvalter, ikke udgør mere end 150 % af AIF'ens nettoaktivværdi.

Gearingen udtrykkes som forholdet mellem en AIF's eksponering beregnet i henhold til forpligtelsesmetoden som defineret i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, og dens nettoaktivværdi.

Låneaftaler, som er af midlertidig karakter og fuldt ud dækket af kontraktmæssige kapitalforpligtelser fra investorer i AIF'en, betragtes ikke som gearing i henhold til dette stykke.

Kravene i første afsnit finder anvendelse på AIF'er, der opnår eksponering for et lån gennem et SPV-selskab, som udsteder lån til eller på vegne af AIF'en eller FAIF'en i forbindelse med AIF'en.

Medlemsstaterne kan beslutte, at kravet i første afsnit finder ikke anvendelse på AIF'er, hvis udlånsaktiviteter kun består i at udstede aktionærlån, forudsat at disse aktionærlån:

- i) tilsammen ikke overstiger 100 % af AIF'ens kapital eller
- ii) ydes til porteføljevirkksomheder, som erhverver og forvalter fast ejendom eller kapitalinteresser i ejendomsselskaber, og hvori AIF direkte eller indirekte besidder 100 % af kapitalen eller stemmerettighederne. Dette krav gælder efter gennemsigtighedsprincippet for underliggende aktiver, der kontrolleres direkte eller indirekte af AIF'en eller den FAIF, der handler på AIF'ens vegne.

4b. Den i stk. 4a fastsatte investeringsgrænse på 20 %:

- a) finder anvendelse fra den dato, der er angivet i AIF'ens regler eller vedtægter eller prospekt. Denne dato må ikke overskride 24 måneder fra den dato, hvor AIF'en første gang tilbyder aktier ved tegning
- b) ophører med at finde anvendelse, når FAIF'en påbegynder salg af aktiver for at indløse investorernes andele eller kapitalandele som led i afviklingen af AIF'en
- c) udsættes midlertidigt i højst 12 måneder, hvis FAIF'en rejser yderligere kapital eller reducerer sin eksisterende kapital.

4c. Der tages med den i stk. 4b, litra a), omhandlede anvendelsesdato højde for særlige forhold og kendetegn ved de aktiver, som AIF'en skal investere i. Under særlige omstændigheder kan FAIF'ens kompetente myndighed efter forelæggelse af en behørigt begrundet investeringsplan godkende en forlængelse af denne tidsfrist med yderligere højst et år.

4d. FAIF'en sikrer, at AIF'en ikke yder lån til følgende enheder:

- a) sin FAIF eller denne FAIF's medarbejdere
- b) sin depositar og dem, der får overdraget ansvar fra depositaren
- c) den enhed, som FAIF'en har delegeret funktioner til i overensstemmelse med artikel 20, og medarbejderne i denne enhed
- d) en enhed inden for samme koncern som defineret i artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU, undtagen hvis den pågældende enhed er en finansiel virksomhed, der udelukkende finansierer låntagere, som ikke er nævnt i litra a) -d) i dette stykke.

4da. Med forbehold af andre EU-retsakter kan en medlemsstat forbyde AIF'er, der yder lån til forbrugere som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2008/48/EF, på deres område. Dette berører ikke markedsføringen af AIF'er, der beskæftiger sig med forbrugslån i Unionen.

4e. En FAIF må ikke forvalte en AIF, hvis investeringsstrategi som fastsat i den relevante AIF's regler, vedtægter og prospekt er at udstede lån eller opnå eksponering for lån gennem et SPV-selskab, som udsteder et lån til eller på vegne af AIF'en eller FAIF'en i forbindelse med AIF'en, med det ene formål at overføre disse lån eller eksponeringer til tredjeparter ("udstedelse med henblik på salg").

4f. En FAIF skal sikre, at den AIF, den forvalter, i en periode på to år fra tegningsdatoen eller indtil udløbsdatoen, alt efter hvilken periode der er kortest, til stadighed beholder 5 % af den nominelle værdi af de lån, den har udstedt eller købt fra et SPV-selskab, som udsteder et lån til eller på vegne af AIF'en eller FAIF'en i forbindelse med AIF'en, og efterfølgende solgt til tredjeparter.

Som en undtagelse gælder kravet i første afsnit ikke, hvis:

- a) AIF'en påbegynder salg af aktiver for at indløse investorerne andele eller kapitalandele som led i afviklingen af AIF'en
- b) låntageren eller en af dennes aktionærer er omfattet af EU-sanktioner eller
- c) salget af lånet er nødvendigt, for at AIF'en ikke overtræder en af sine investerings- eller diversificeringsregler, og hvis dette mulige brud ville opstå af årsager, der ligger uden for AIF'ens og den FAIF, der forvalter AIF'ens, kontrol, eller som følge af udøvelsen af tegnings- eller indløsningsrettigheder."

6) I artikel 16 indsættes som stk. 2a-2h:

"2a. En FAIF skal sikre, at den lånudstedende AIF, den forvalter, er af den lukkede type.

Kravene i første afsnit finder anvendelse på AIF'er, der opnår eksponering for et lån gennem et SPV-selskab, som udsteder lån til eller på vegne af AIF'en eller FAIF'en i forbindelse med AIF'en.

2aa. Uanset stk. 2a kan en lånudstedende AIF være åben, forudsat at dens likviditetsrisikostyringssystem er foreneligt med dens investeringsstrategi og indløsningspolitik.

2b. Efter at have foretaget en egnethedsvurdering for så vidt angår den tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofilen og indløsningspolitikken vælger en FAIF, der forvalter en åben AIF, mindst to egnede likviditetsstyringsværktøjer fra listen i bilag V, punkt 2-7, til eventuel anvendelse i AIF'ens investorers interesse. Som en undtagelse kan FAIF'en vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra bilag V, punkt 2-7, for en AIF, som den forvalter, hvis denne AIF er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1131.

FAIF'en implementerer detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj. Denne beslutning og relevante redegørelser meddeles de kompetente myndigheder i AIF'ens hjemland.

Indløsning i naturalier som omhandlet i bilag V, punkt 7, kan kun aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af AIF'ens aktiver.

Uanset stk. 3 kan indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af AIF'ens aktiver, hvis AIF'en udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med AIF'ens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende AIF desuden er en exchange-traded fund som defineret i artikel 2, nr. 26 i forordningen om finansielle instrumenter (MiFIR).

2c. En FAIF, der forvalter en åben AIF, kan i AIF-investorenes interesse midlertidigt udsætte tilbagekøb eller indløsning af AIF'ens andele eller kapitalandele eller aktivere eller deaktivere andre likviditetsstyringsværktøjer fra listen i bilag V, punkt 2-7, som er angivet i AIF'ens fondsbestemmelser eller vedtægter. En FAIF kan i AIF-investorenes interesse og for at sikre, at tegninger og indløsninger behandles til en rimelig pris, også aktivere side pockets som omhandlet i bilag V, punkt 8, i situationer, hvor FAIF'en ikke kan sikre en rimelig og nøjagtig værdiansættelse af visse aktiver, eller hvor visse aktiver er blevet ikkeomsættelige.

Midlertidig udsættelse og aktivering af side pockets som omhandlet i første afsnit kan kun finde sted undtagelsesvis, hvis omstændighederne kræver det, og hvis dette er berettiget under hensyn til AIF-investorenes interesser.

2d. En FAIF underretter straks sit hjemlands kompetente myndigheder, når den aktiverer eller deaktiverer udsættelse af indløsninger og indløsningsgates som omhandlet i bilag V, punkt 1 og 2.

En FAIF underretter de samme kompetente myndigheder, når det aktiverer eller deaktiverer sidepockets, jf. nævnte bilag, punkt 8, inden for en rimelig frist forud for aktiveringen eller deaktiveringen af dette likviditetsstyringsværktøj.

Medlemsstaterne kan kræve, at FAIF'en underretter de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland, når FAIF'en beslutter at aktivere indløsning i naturalier, forlænge opsigelsesfristen eller forhøje likviditetsgebyret, loftet over swingfaktoren for swing pricing eller over anti-dilutiongebyret fastsat i fondsprospektet eller øge kursspændet i forbindelse med dobbelt prissætning med henblik på likviditetsstyring.

De kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland underretter straks de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland og ESMA om enhver underretning, som de modtager i henhold til dette stykke og underretter, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

2e. Medlemsstaterne sikrer, at som minimum de likviditetsstyringsværktøjer, der er angivet i bilag V, er tilgængelige for FAIF'er, der forvalter åbne AIF'er.

2ee. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de krav, som en låneudstedende AIF skal opfylde for at fastholde en åben struktur. Sådanne krav bør omfatte faktorer som valg og anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer, tilgængeligheden af likvide aktiver og stresstest samt en passende indløsningspolitik i lyset af AIF'ens likviditetsprofil, og der skal tages hensyn til lånenes risikoprofil og karakter.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

2f. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at definere og nærmere præcisere kendetegnene ved de i bilag V angivne likviditetsstyringsværktøjer.

2g. ESMA udarbejder retningslinjer med fastlæggelse af kriterierne for FAIF'ers valg og anvendelse af passende likviditetsstyringsværktøjer, herunder passende oplysninger til investorer, under hensyntagen til værktøjernes egnethed til at reducere uberettigede fordele for de investorer, der indløser deres investeringer først, og til at afbøde risici for den finansielle stabilitet. Disse retningslinjer skal indeholde oplysninger om, under hvilke omstændigheder side pockets kan aktiveres.

2h. Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i nærværende artikel stk. 2f og 2g omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

7) I artikel 20 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"1. FAIF'er, som har til hensigt at delegere udførelsen på deres vegne af en eller flere af de i bilag I angivne funktioner eller af de i artikel 6, stk. 4, omhandlede tjenesteydelser til tredjemand, underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland, inden delegeringsaftalerne træder i kraft. Følgende betingelser skal være opfyldt:".

ii) Litra f) affattes således:

"f) FAIF'en skal kunne godtgøre, at den, der får overdraget ansvar, har kompetence og er i stand til at udføre de pågældende funktioner og levere de pågældende tjenesteydelser, at den pågældende blev udvalgt med passende omhu, og at FAIF'en til enhver tid er i stand til effektivt at overvåge den delegerede opgave, til enhver tid at give den, der får overdraget ansvar, yderligere instrukser og at inddrage delegeringen med øjeblikkelig virkning, når det er i investorernes interesse."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. FAIF'ens forpligtelser over for sine kunder, AIF'en og dennes investorer berøres ikke af, at FAIF'en har delegeret funktioner til tredjemand, eller af en eventuel efterfølgende videredelegering, og FAIF'en kan ej heller delegerer sine funktioner i et sådant omfang, at denne reelt ikke kan anses for at være forvalter af AIF'en eller leverandøren af tjenesteydelserne, og i en sådan udstrækning, at FAIF'en blot fungerer som et tomt selskab."

c) Stk. 4, indledningen, affattes således:

"4. Tredjemand kan videredelegere funktioner og levering af tjenesteydelser, som denne ved delegering har fået overdraget ansvar for, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:"

d) Følgende tilføjes som stk. 6a:

"6a. Uanset stk. 1 og 6 gælder det, at hvis markedsføringsfunktionen som omhandlet i bilag I, punkt 2, litra b), varetages af en eller flere distributører, der handler på egne vegne, og som markedsfører AIF'en i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene i ovennævnte stykker, uanset en eventuel distributionsaftale mellem FAIF'en og distributøren."

8) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 5 indsættes følgende som litra c):

"c) AIF'ens hjemland kan give sine nationale kompetente myndigheder lov til efter en vurdering i det enkelte tilfælde at tillade, at institutter som omhandlet i artikel 21, stk. 3, litra a), der er etableret i en anden medlemsstat, udpeges som depositar, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

i) De kompetente myndigheder har modtaget en begrundet anmodning fra FAIF'en, som påviser manglen på relevante depositarydelser i betragtning af AIF'ens investeringsstrategi med henblik på udpegelsen af en depositar i en anden medlemsstat, og

ii) det nationale depositarmarked i AIF'ens hjemland opfylder mindst én af følgende betingelser:

– Et sådant marked består af færre end 7 depositarer, som leverer depositarydelser til EU-AIF'er (der har erhvervet tilladelse i henhold til dette direktivs artikel 4, litra k), nr. i)) og forvaltes af en EU-FAIF (der har erhvervet tilladelse i henhold til artikel 7, stk. 1), og hvor ingen depositar har AIF-aktiver i depot, der overstiger 1 mia. EUR eller det tilsvarende beløb i en anden valuta. Denne tærskelværdi udelukker depositarer, som handler i henhold til dette direktivs artikel 36, stk. 1, litra a), og depositarens egne aktiver.

– Det samlede beløb på et sådant marked af aktiver, som opbevares i depot på vegne af EU-AIF'er (der har erhvervet tilladelse i henhold til dette direktivs artikel 4, litra k), nr. i)) og forvaltes af en EU-FAIF (der har erhvervet tilladelse i henhold til dette direktivs artikel 7, stk. 1), overstiger ikke 30 mia. EUR eller det tilsvarende beløb i en anden valuta. Denne tærskelværdi udelukker depositarer, som handler i henhold til dette direktivs artikel 36, stk. 1, litra a), og depositarens egne aktiver.

Selv om betingelserne i nr. i) og ii) er opfyldt, gives der tilladelse til at give lov til at udpege en depositar i en anden medlemsstat efter en vurdering i det enkelte tilfælde af manglen på relevante depositarydelser i AIF'ens jurisdiktion i lyset af AIF'ens investeringsstrategi.

Når de kompetente myndigheder tillader udpegelse af en depositar i en anden medlemsstat, underretter de ESMA herom.

Denne bestemmelse berører ikke den fulde anvendelse af artikel 21 med undtagelse af stk. 5, litra a), i nævnte artikel om depositarens etableringssted".

b) Stk. 6, litra c) og d), affattes således:

"c) Det tredjeland, hvor depositaren er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

d) De medlemsstater, hvor ikke-EU-AIF'ens andele eller kapitalandele tilsigtes markedsført, og, såfremt det ikke er en af disse medlemsstater, FAIF'ens hjemland har undertegnet en aftale med det tredjeland, hvor depositaren er etableret, som i fuldt omfang overholder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder om eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner."

c) Stk. 11 ændres således:

i) Andet afsnit, litra c), affattes således:

"c) depositaren har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depositaren agter at delegerer visse af sine opgaver til, undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-CSD som defineret i artikel 1, litra f), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392*, og udviser fortsat passende dygtighed, omhu og grundighed ved den regelmæssige kontrol med og løbende overvågning af enhver tredjemand, som depositaren har delegeret visse af sine opgaver til, og af de arrangementer, som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver

* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 af 11. november 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler (EUT L 65 af 10.3.2017, s. 48)."

ii) Femte afsnit affattes således:

"Med henblik på nærværende artikel betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-værdipapircentral som defineret i artikel 1, litra e), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392, ikke som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner. Med henblik på nærværende stykke betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-CSD som defineret i artikel 1, litra f), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392, som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner."

d) Stk. 16 affattes således:

"16. Depositaren stiller efter anmodning herom alle oplysninger, som vedkommende har indhentet under udførelsen af sine opgaver, og som kan være nødvendige for AIF'ens kompetente myndigheder eller FAIF'en, til rådighed for sine kompetente myndigheder, de kompetente myndigheder for den AIF, der har udpeget vedkommende som depositar, og for de kompetente myndigheder for den FAIF, der forvalter den pågældende AIF. Hvis AIF'ens eller FAIF'ens kompetente myndigheder er forskellige fra depositarens, i) skal depositarens kompetente myndigheder straks videregive de modtagne oplysninger til AIF'ens og FAIF'ens kompetente myndigheder, ii) skal AIF'ens eller FAIF'ens kompetente myndigheder straks videregive alle oplysninger, der er relevante for depositarens kompetente myndigheders udøvelse af tilsynsbeføjelserne."

e) I stk. 17, litra c), foretages følgende ændringer:

Nr. ii) affattes således:

ii) betingelserne, hvorpå depositaren udøver sine opbevaringsopgaver med hensyn til finansielle instrumenter, som er registreret hos en værdipapircentral, og"

9) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra h) affattes således:

"h) en beskrivelse af AIF'ens likviditetsrisikostyring, herunder indløsningsrettigheder under både normale og ekstraordinære omstændigheder, gældende indløsningsaftaler med investorer og oplysninger om muligheden og betingelserne for anvendelse af likviditetsstyringsværktøjer valgt i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2b".

ii) Følgende indsættes som litra ia):

"ia) en liste over gebyrer og afgifter, som vil blive opkrævet i forbindelse med AIF'ens drift, og som vil blive afholdt af AIF'en for så vidt angår FAIF'en eller dens tilknyttede enheder."

b) I stk. 4 tilføjes som litra d), e) og f):

"d) udstedt låneportefølje

e) på årsbasis: alle direkte og indirekte gebyrer og afgifter, som direkte eller indirekte er opkrævet hos eller allokeret til AIF'en eller en eller flere af dens investeringer

f) på årsbasis: ethvert moderselskab, enhver dattervirksomhed eller enhver enhed med særligt formål, som FAIF'en, FAIF'ens medarbejdere eller FAIF'ens direkte eller indirekte tilknyttede enheder har etableret i forbindelse med AIF'ens investeringer".

10) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. En FAIF aflægger regelmæssigt rapport til de kompetente myndigheder i sit hjemland om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, den foretager på vegne af de AIF'er, som den forvalter.

Den giver for hver af de AIF'er, som den forvalter, oplysninger om de instrumenter, som den handler med, om de markeder, som den er medlem af eller handler på, og om risikoeksponeringerne og beholdninger for hver enkelt AIF. Den medtager relevante identifikatorer, som skal bruges til at forbinde de data, der leveres om aktiver, AIF'er og FAIF'er, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder."

b) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) AIF'ens nuværende risikoprofil"

c) Stk. 2, litra d), affattes således:

"d) oplysninger om delegeringsaftaler, som indebærer delegering af kollektive eller skønsmæssige porteføljepleje- eller risikostyringsfunktioner som følger:

i) oplysninger om de delegerede med angivelse af deres navn og hjemsted, om de har snævre forbindelser til FAIF'en, og om de er godkendte eller regulerede enheder med henblik på forvaltning af aktiver. Oplysningerne skal omfatte de relevante identifikatorer, som de delegerede skal anvende for at sammenkoble de fremlagte oplysninger med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder

ii) liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende uddelegerede risikostyrings- og porteføljeplejefunktioner

iii) hvis porteføljeplejefunktionen delegeres, størrelsen på og procentdelen af AIF'ens aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen

iv) antallet af menneskelige ressourcer omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som FAIF'en har ansat til at overvåge delegeringsaftalerne

v) en beskrivelse af de periodiske foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, som FAIF'en har truffet med henblik på at føre tilsyn med, overvåge og kontrollere den delegerede, herunder datoen for, hvornår disse foranstaltninger er truffet, de identificerede problemer og, hvis det er relevant, de foranstaltninger og den tidsplan, der er vedtaget for at tackle disse problemer

vi) hvis der foreligger videredelegeringsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til nr. i) -iii), om dem, der ved videredelegering har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med porteføljepleje- eller risikostyringsfunktionerne, der videredelegeres

vii) start- og udløbsdato for delegerings- og videredelegeringsaftaler."

ca) I stk. 2 tilføjes følgende som litra f):

"f) listen de over medlemsstater, hvor andele eller kapitalandele i AIF'en faktisk markedsføres af FAIF'en eller af en distributør, der handler på vegne af den pågældende FAIF."

d) Stk. 6 affattes således:

"6. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) detaljerne om de oplysninger, som der skal aflægges rapport om i henhold til stk. 1 og 2, litra a)-c) og e)-f). Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal også fastsætte et passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 2, litra d), uden tilføjelse af yderligere forpligtelser vedrørende indberetning. ESMA tager hensyn til andre rapporteringskrav, som gælder for FAIF'erne, og til resultaterne i den i henhold til artikel 69b, stk. 2, forelagte rapport og
- b) indberetningshyppighed og tidsplaner.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Indsæt venligst dato = 36 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

e) Følgende tilføjes som stk. 7:

"7. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) formatet af og datastandarderne for den i stk. 1 og 2 omhandlede rapportering

b) metoder og ordninger for indgivelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter, herunder metoder og ordninger til forbedring af datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-rapporteringsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan eller nationalt plan.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Indsæt venligst dato = 36 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

f) Følgende tilføjes som stk. 8:

"8. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 og på de i artikel 57 og 58 fastlagte betingelser med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere, hvornår gearing må anses for at blive anvendt i væsentlig udstrækning med henblik på stk. 4."

11) Artikel 35, stk. 2, litra b) og c), affattes således:

"b) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med hjemlandet for den FAIF, der har tilladelse, og med alle andre medlemsstater, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner."

12) Artikel 36, stk. 1, ændres således:

a) Litra c) affattes således:

"c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849."

b) Følgende tilføjes som litra d):

"d) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med hjemlandet for den FAIF, der har tilladelse, og med alle andre medlemsstater, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner."

13) Artikel 37, stk. 7, litra e) og f), affattes således:

"e) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

f) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med referencemedlemsstaten, som fuldt ud opfylder standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer en effektiv udveksling af oplysninger på skatteområdet, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner."

15) Artikel 40, stk. 2, litra b) og c), affattes således:

"b) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med referencemedlemsstaten og med alle andre medlemsstater, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og tredjelandet er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner."

16) Artikel 42, stk. 1, ændres således:

a) Litra c) affattes således:

"c) Det tredjeland, hvor ikke-EU-FAIF'en eller ikke-EU-AIF'en er etableret, er ikke identificeret som værende et højrisikotredjeland i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849."

b) Følgende tilføjes som litra d):

"d) Det tredjeland, hvor ikke-EU-AIF'en eller ikke-EU-FAIF'en er etableret, har undertegnet en aftale med den medlemsstat, hvor det er hensigten, at andele eller kapitalandele i ikke-EU-AIF'en skal markedsføres, og denne aftale er helt i overensstemmelse med standarderne i artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue og sikrer effektiv udveksling af oplysninger om skatteforhold, herunder eventuelle multilaterale skatteaftaler, og det pågældende tredjeland er ikke nævnt i bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner."

18) Artikel 47, stk. 3, affattes således:

"3. Alle oplysninger, der i henhold til dette direktiv udveksles mellem ESMA, de kompetente myndigheder, EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010* og ESRB, betragtes som fortrolige, undtagen hvis:

- a) ESMA eller den kompetente myndighed eller en anden berørt myndighed eller et andet berørt organ på det tidspunkt, hvor oplysningerne blev meddelt, har erklæret, at disse oplysninger kan videregives
- b) en sådan en videregivelse er nødvendig i forbindelse med en retsforfølgning
- c) de offentliggjorte oplysninger anvendes i summarisk eller sammenfattet form, således at de enkelte deltagere på det finansielle marked ikke kan identificeres.

*Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)."

19) Artikel 50 ændres således:

a) Stk. 5 affattes således:

"5. Når de kompetente myndigheder i en medlemsstat har rimelige grunde til at formode, at en FAIF, der ikke er underlagt deres tilsyn, udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, giver disse myndigheder ESMA og de kompetente myndigheder i den pågældende FAIF's hjemland og værtsland en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. De modtagende myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og underretter ESMA og de meddelende kompetente myndigheder om resultatet heraf og så vidt muligt om væsentlige udviklinger, der sker i mellemtiden. Dette stykke berører ikke de meddelende kompetente myndigheders beføjelser."

b) Følgende indsættes som stk. 5a-5g:

"5a De kompetente myndigheder i en FAIF's hjemland underretter de kompetente myndigheder i FAIF'ens værtsland og ESMA, sideløbende med at de udøver beføjelser i henhold til artikel 46, stk. 2, litra j), og underretter, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

5b. Den kompetente myndighed i en FAIF's værtsland kan anmode den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland om at udøve beføjelser fastsat i artikel 46, stk. 2, litra j), idet den angiver årsagerne til anmodningen og underretter ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

5c. Hvis den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland ikke er enig i den i stk. 5b omhandlede anmodning, underretter den den kompetente myndighed i FAIF'ens værtsland og ESMA med angivelse af sin begrundelse og underretter, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

5d. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 5b og 5c, afgiver ESMA inden for en rimelig frist udtalelse til de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland om udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i artikel 46, stk. 2, litra j).

5e. Hvis den kompetente myndighed ikke handler i overensstemmelse med eller ikke agter at efterleve ESMA's udtalelse som omhandlet i stk. 5d, underretter den ESMA herom og angiver sin begrundelse for den manglende efterlevelse eller hensigt. ESMA kan offentliggøre det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller agter at efterleve dens råd, herunder den kompetente myndigheds begrundelse for den manglende efterlevelse eller hensigten, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod kapitalejernes eller andelshavernes eller offentlighedens legitime interesser eller kan være til alvorlig fare for de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller for stabiliteten af hele eller en del af Unionens finansielle system. ESMA underretter på forhånd de kompetente myndigheder om en sådan offentliggørelse.

5f. Den kompetente myndighed i en FAIF's værtsland kan anmode den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland om straks at udøve beføjelser fastsat i artikel 46, stk. 2, idet den angiver årsagerne til sin anmodning og underretter ESMA og, hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

Den kompetente myndighed i FAIF'ens hjemland underretter straks den kompetente myndighed i FAIF'ens værtsland, ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om de udøvede beføjelser og om resultaterne heraf.

5fa. Hvis en medlemsstat har gjort brug af den i artikel 21, stk. 5, litra c), fastsatte mulighed, og hvis de kompetente myndigheder i en AIF's hjemland eller, når AIF'en ikke er reguleret, de kompetente myndigheder i FAIF'ens hjemland har rimelige grunde til at formode, at en depositar, der ikke er underlagt deres tilsyn, udfører eller har udført handlinger, der er i strid med dette direktiv, giver de pågældende kompetente myndigheder straks ESMA og den pågældende depositars kompetente myndigheder en så nøjagtig meddelelse herom som muligt. De modtagende myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger og underretter ESMA og de meddelende kompetente myndigheder om resultatet heraf. Dette stykke berører ikke de meddelende kompetente myndigheders beføjelser.

5g. ESMA kan anmode den kompetente myndighed om inden for en rimelig frist over for ESMA at redegøre for specifikke tilfælde, der udgør en alvorlig trussel mod investorbeskyttelsen, truer de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller udgør en risiko for stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen."

c) Følgende tilføjes som stk. 7:

"7. ESMA udarbejder retningslinjer med oplysninger til de kompetente myndigheder i deres udøvelse af de i artikel 46, stk. 2, litra j), fastsatte beføjelser og oplysninger om, hvilke situationer der kan føre til fremsættelse af anmodninger som omhandlet i stk. 5b og 5f. Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer tager ESMA hensyn til de potentielle konsekvenser af den pågældende tilsynsforanstaltning for investorbeskyttelsen og den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat eller i Unionen."

19a) Artikel 60 affattes således:

"Artikel 60

Oplysning om undtagelser

Hvis en medlemsstat gør brug af den undtagelse eller mulighed, der er fastsat i artikel 6, 9, 15, stk. 3 og artikel 15, stk. 4aa, artikel 21, 22, 28, 43 og 61, stk. 5, underretter den Kommissionen herom og om eventuelle senere ændringer. Kommissionen offentliggør oplysningerne på et websted eller på anden let tilgængelig måde."

20) I artikel 61 indsættes følgende som stk. 6:

"6. FAIF'er, for så vidt som de forvalter AIF'er, der udsteder lån, og som er oprettet inden den [datoen for vedtagelsen af dette direktiv], kan fortsætte med at forvalte sådanne AIF'er uden at overholde dette direktivs artikel 15, stk. 3, litra d), artikel 15, stk. 4a-4f, og artikel 16, stk. 2a, indtil den [5 år + datoen for vedtagelse af dette direktiv]. Som en undtagelse anses lånudstedende AIF'er, der er oprettet før den [datoen for vedtagelsen af dette direktiv], og som ikke rejser yderligere kapital, for at overholde ovennævnte artikler."

21) Følgende indsættes som artikel 69b:

"Artikel 69b

Revision

"1. Senest den [Indsæt venligst dato = 60 måneder efter dette direktivs ikrafttræden] og efter ESMA's rapporter udarbejdet i henhold til artikel 7, stk. 9, påbegynder Kommissionen en revision af, hvordan reglerne i dette direktiv fungerer, og erfaringerne med anvendelsen heraf. Revisionen skal omfatte en vurdering af følgende aspekter:

- a) virkningerne for den finansielle stabilitet af FAIF'ers adgang til og aktivering af likviditetsstyringsværktøjer
- b) effektiviteten af kravene vedrørende meddelelse af tilladelse til FAIF'er i dette direktivs artikel 7 og 8 og delegeringsordningen i artikel 20
- c) hensigtsmæssigheden af kravene fastsat i artikel 15 til FAIF'er, der forvalter lånudstedende AIF'er
- d) funktionsmåden og hensigtsmæssigheden af de kompetente myndigheders beføjelse til at tillade udpegelse af en depositar i en anden medlemsstat, jf. artikel 21, stk. 5, litra c), herunder relevansen af de kvantitative kriterier i artikel 21, stk. 5, litra c), nr. ii).

"2. ESMA forelægger senest den [indsæt venligst dato = 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden] Kommissionen en rapport om udviklingen af et integreret tilsynsdataindsamlingsystem, med fokus på, hvordan det ville være muligt at:

- a) mindske overlapninger og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i kapitalforvaltningsbranchen og andre sektorer i den finansielle sektor
- b) forbedre datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan/nationalt plan.

"3. Ved udarbejdelsen af den i stk. 2 omhandlede rapport arbejder ESMA tæt sammen med Den Europæiske Centralbank (ECB), de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og, i det omfang det er relevant, de nationale kompetente myndigheder.

"4. Efter den i stk. 1 omhandlede revision og efter høring af ESMA forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med konklusionerne af denne revision."

22) Bilag I ændres som angivet i bilag I til nærværende direktiv.

23) Teksten i nærværende direktivs bilag II tilføjes som bilag V.

Artikel 2

Ændring af direktiv 2009/65/EF

I direktiv 2009/65/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes som litra u):

"u) "værdipapircentral": en værdipapircentral som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)."

1a) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 3 ændres således:

i) I litra b) indsættes følgende som nr. iii) og iv):

"iii) modtagelse og formidling af ordrer vedrørende finansielle instrumenter

"iv) enhver anden accessorisk tjenesteydelse, hvor den accessoriske tjenesteydelse udgør en fortsættelse af de tjenester, som administrationsselskabet allerede har ydet, og ikke skaber interessekonflikter, der ikke kan håndteres ved hjælp af yderligere regler."

ii) Følgende tilføjes som litra c):

"c) administration af benchmarks i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/1011."

iii) Sidste afsnit affattes således:

"Administrationsselskaber skal ikke godkendes i henhold til dette direktiv til udelukkende at præstere de tjenesteydelser, der henvises til i dette stykke. Administrationsselskaber skal ikke godkendes til at administrere benchmarks, der anvendes i deres administrerede investeringsinstitutter."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Artikel 9, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2034 og artikel 15, artikel 16 med undtagelse af stk. 5, første afsnit, samt artikel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU finder anvendelse, når de tjenester, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og b), ydes af administrationsselskaber."

2) Artikel 7, stk. 1, ændres således:

a) Litra b) og c) affattes således:

"b) De personer, der faktisk leder administrationselskabets forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type investeringsinstitutter, der administreres af administrationselskabet, navnene på disse personer såvel som på enhver person, der efterfølger dem, anmeldes straks til de kompetente myndigheder, og administrationselskabets forretningspolitik fastlægges af mindst to fysiske personer, som enten er ansat af administrationselskabet på fuld tid eller er ledelsesmedlemmer eller medlemmer af administrationselskabets ledelsesorgan, som er forpligtede til at udøve administrationselskabets virksomhed på fuld tid, er bosiddende i Unionen og opfylder nævnte betingelser.

c) Ansøgningen om godkendelse ledsages af en aktivitetsplan, der som minimum angiver administrationselskabets organisatoriske struktur, med nærmere angivelse af de tekniske og menneskelige ressourcer, der vil blive anvendt til at udøve administrationselskabets virksomhed, og oplysninger om de personer, der reelt udøver administrationselskabets virksomhed, herunder:

i) en detaljeret beskrivelse af deres rolle, titel og placering i ledeshierarkiet

ii) en beskrivelse af deres rapporteringsveje og ansvarsområder i og uden for administrationselskabet

iii) en oversigt over den tid, der er afsat til hvert enkelt ansvarsområde."

b) Følgende tilføjes som litra e):

"e) Administrationssselskabet fremlægger oplysninger om aftaler vedrørende delegering og videredelegering til tredjemand af funktioner i henhold til artikel 13 og en detaljeret beskrivelse af de menneskelige og tekniske ressourcer, som administrationssselskabet vil anvende til overvågning og kontrol af den, der får overdraget ansvar."

3) I artikel 13 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

"1. Administrationssselskaber, som har til hensigt at delegere udførelsen af en eller flere af de i bilag II angivne funktioner eller af de i artikel 6, stk. 3, omhandlede tjenesteydelser til tredjemand, underretter de kompetente myndigheder i deres hjemland, inden delegeringsordningerne træder i kraft. Følgende betingelser skal være opfyldt:"

ii) Litra b) affattes således:

"b) mandatet må ikke hindre et effektivt tilsyn med administrationssselskabet, og må navnlig ikke forhindre administrationssselskabet i at virke, eller investeringsinstituttet i at blive administreret, i investorernes og kundernes interesse".

iii) Litra g), h) og i) affattes således:

"g) mandatet må ikke hindre personer, der leder administrationsselskabets virksomhed, i på et hvilket som helst tidspunkt at give yderligere instrukser til det foretagende, som funktioner eller levering af tjenesteydelser er delegeret til, eller at trække mandatet tilbage med øjeblikkelig virkning, hvis det er i investorernes og kundernes interesse

h) under hensyntagen til karakteren af de funktioner og den levering af tjenesteydelser, der skal delegeres, skal det foretagende, som funktioner eller levering af tjenesteydelser delegeres til, være kvalificeret til og i stand til at varetage de pågældende funktioner eller levere de pågældende tjenesteydelser, og

i) i investeringsinstitutternes prospekter opføres de tjenesteydelser og funktioner, som administrationsselskabet har fået lov til at delegere i overensstemmelse med denne artikel".

iv) Følgende tilføjes som litra j):

"j) administrationsselskabet skal objektivt kunne begrunde hele sin delegeringsstruktur."

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Administrationselskabets eller depositarens forpligtelser berøres under ingen omstændigheder af, at administrationselskabet måtte have delegeret funktioner eller levering af tjenesteydelser til tredjemand. Administrationselskabet må ikke delegerer så mange af sine funktioner eller tjenesteydelser, at det reelt ikke længere kan anses for at være administrator af investeringsinstituttet eller leverandør af tjenesteydelserne, og i et sådant omfang, at administrationselskabet blot fungerer som et tomt selskab."

c) Følgende tilføjes som stk. 3, 4 og 5:

"3. Uanset stk. 1 og 2 gælder det, at hvis markedsføringsfunktionen som omhandlet i bilag II varetages af en eller flere distributører, der ikke handler på egne vegne, og som markedsfører investeringsinstituttet i henhold til direktiv 2014/65/EU eller gennem forsikringsbaserede investeringsprodukter i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/97, betragtes en sådan funktion ikke som en delegation, der er omfattet af kravene i ovennævnte stykker, uanset en eventuel distributionsaftale mellem administrationselskabet og distributøren.

"4. Inden indledningen af den gennemgang, der er omhandlet i artikel 110a, aflægges ESMA rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med en analyse af markedspraksis med hensyn til delegering og overholdelse af artikel 7 og 13 på grundlag af bl.a. de data, der er indberettet til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 20a, litra e), og udøvelsen af sine beføjelser vedrørende tilsynsmæssig konvergens.

"5. Kommissionen vedtager ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 112a foranstaltninger til specificering af følgende:

- a) betingelserne for, at kravene i stk. 1 er opfyldt
- b) betingelserne, hvorunder et investeringsinstituts administrationsselskab skal anses for at have delegeret sine funktioner i et sådant omfang, at det blot fungerer som et tomt selskab og ikke længere kan anses for at være forvalter af investeringsinstituttet eller leverandør af tjenesteydelserne, jf. stk. 2."

4) Følgende indsættes som artikel 18a:

"Artikel 18a

1. Medlemsstaterne sikrer, at som minimum de likviditetsstyringsværktøjer, der er angivet i bilag IIA, er tilgængelige for investeringsinstitutter.

2. Et administrationsselskab vælger efter at have foretaget en egnethedsvurdering for så vidt angår den tilstræbte investeringsstrategi, likviditetsprofilen og indløsningspolitikken mindst to egnede likviditetsstyringsværktøjer fra listen i bilag IIA, punkt 2-7, og inkluderer dem i investeringsselskabets fondsbestemmelser eller vedtægter i investeringsinstituttets investorers interesse. Undtagelsesvis kan et administrationsselskab vælge kun ét likviditetsstyringsværktøj fra bilag IIA, punkt 2-7, for et investeringsinstitut, som det administrerer, hvis dette investeringsinstitut er godkendt som pengemarkedsforening i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1131.

Administrationsselskabet implementerer detaljerede politikker og procedurer for aktivering og deaktivering af ethvert valgt likviditetsstyringsværktøj samt operationelle og administrative ordninger for anvendelse af det pågældende værktøj.

Indløsning i naturalier som omhandlet i bilag IIA, punkt 7, kan kun aktiveres for at opfylde indløsningskrav fra professionelle investorer, og hvis indløsningen i naturalier svarer til en pro rata-andel af investeringsinstituttets aktiver.

Uanset stk. 3 kan indløsningen i naturalier ikke svare til en pro rata-andel af AIF'ens aktiver, hvis AIF'en udelukkende markedsføres til professionelle investorer, eller hvis formålet med AIF'ens investeringspolitik er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, og hvis den pågældende AIF desuden er en exchange-traded fund som defineret i artikel 2, nr. 26 i forordningen om finansielle instrumenter (MiFIR).

3. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at definere og nærmere præcisere kendetegnene ved de i bilag IIA angivne likviditetsstyringsværktøjer.

4. ESMA udarbejder retningslinjer med fastlæggelse af kriterier for administrationsselskabers valg og anvendelse af hensigtsmæssige likviditetsstyringsværktøjer, herunder passende oplysninger til investorer, under hensyntagen til værktøjernes egnethed til at reducere uberettigede fordele for de investorer, der indløser deres investeringer først, og til at afbøde risici for den finansielle stabilitet. Disse retningslinjer skal indeholde oplysninger om, under hvilke omstændigheder side pockets kan aktiveres.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i stk. 3 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010."

5) Følgende indsættes som artikel 20a og 20b:

"Artikel 20a

1. Et administrationselskab aflægger regelmæssigt rapport til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om de markeder og instrumenter, som er genstand for de handler, det foretager på vegne af de investeringsinstitutter, som det administrerer.

Det giver for hvert investeringsinstitut, som det administrerer, oplysninger om de instrumenter, som det handler med, om de markeder, som det er medlem af eller aktivt handler på, og om hvert investeringsinstituts eksponeringer og besiddelser. Det medtager relevante identifikatorer, som skal bruges til at forbinde de data, der leveres om aktiver, investeringsinstitutter og administrationselskabet, med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder.

1a. Et administrationselskab fremlægger for hvert af de investeringsinstitutter, som det administrerer, følgende for de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland:

- a) eventuelle nye ordninger for administration af investeringsinstituttets likviditet, herunder valg og aktivering af likviditetsstyringsværktøjer
- b) investeringsinstituttets aktuelle risikoprofil
- c) resultaterne af de stresstests, der er udført i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1

d) oplysninger om delegationsordninger, der indebærer delegering af kollektive eller skønsmæssige porteføljeforvaltnings- eller risikostyringsfunktioner. De oplysninger, der gives, skal omfatte følgende:

i) oplysninger om de delegerede med angivelse af deres navn og bopæl, om de har snævre forbindelser med administrationsselskabet, og om de er godkendt eller er regulerede enheder med henblik på forvaltning af aktiver. Oplysningerne skal omfatte de relevante identifikatorer, som de delegerede skal anvende for at sammenkoble de fremlagte oplysninger med andre tilsynsmæssige eller offentligt tilgængelige datakilder

ii) liste over og beskrivelse af aktiviteter vedrørende uddelegerede risikostyrings- og porteføljeforvaltningsfunktioner

iii) hvis porteføljeplejefunktionen delegeres, størrelsen på og procentdelen af investeringsinstituttets aktiver, der er omfattet af delegeringsaftaler vedrørende porteføljeplejefunktionen

iv) antallet af menneskelige ressourcer omregnet til fuldtidsbeskæftigede, som administrationsselskabet har ansat til at overvåge delegeringsaftalerne

v) en beskrivelse af de periodiske foranstaltninger vedrørende rettidig omhu, som administrationsselskabet har truffet med henblik på at føre tilsyn med, overvåge og kontrollere den delegerede, herunder datoen for, hvornår disse foranstaltninger er truffet, de identificerede problemer og, hvis det er relevant, de foranstaltninger og den tidsplan, der er vedtaget for at tackle disse problemer

vi) hvis der foreligger videredelegeringsaftaler, de oplysninger, der kræves i henhold til nr. i)-iii), om dem, der ved videredelegering har fået overdraget ansvar, og de aktiviteter i forbindelse med porteføljepleje- eller risikostyringsfunktionerne, der videredelegeres

vii) begyndelses- og slutdatoen for delegerings- og videredelegeringsordningerne

e) en liste over de medlemsstater, hvor andele i investeringsinstituttet faktisk markedsføres af dets administrationsselskab eller af en distributør, der handler på det pågældende administrationsselskabs vegne.

1b. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland sikrer, at alle oplysninger, der indsamles i henhold til stk. 1 om alle investeringsinstitutter, som de fører tilsyn med, og de oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 7, straks stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i andre relevante medlemsstater, ESMA og ESRB ved hjælp af procedurerne i 102-105 om samarbejdsaftaler og udveksling af oplysninger. De giver ved hjælp af disse procedurer og bilateralt også straks oplysninger til de kompetente myndigheder i andre direkte berørte medlemsstater, hvis et administrationselskab under deres ansvar eller et investeringsinstitut, som administreres af det pågældende administrationselskab, potentielt kan udgøre en vigtig kilde til modpartsrisiko for et kreditinstitut, en anden systemisk relevant institution i andre medlemsstater eller det finansielle systems stabilitet i en anden medlemsstat.

2. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) hvilke oplysninger der skal indberettes i henhold til stk. 1 and 1a, litra a)-c) og e). Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal også fastsætte et passende standardiseringsniveau for de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1a, litra d), uden tilføjelse af yderligere forpligtelser vedrørende indberetning. ESMA tager hensyn til andre indberetningskrav gældende for administrationsselskaberne og til konklusionerne i den i henhold til artikel 20b forelagte rapport, og

b) indberetningshyppighed og tidsplaner.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [indsæt venligst dato = 36 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) formatet af og datastandarderne for den i stk. 1 og 1a omhandlede rapportering

b) metoder til og ordninger for indgivelse af de rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 1a, herunder metoder og ordninger til forbedring af datastandardiseringen og effektiv udveksling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme af en relevant kompetent myndighed på EU-plan eller nationalt plan.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [indsæt venligst dato = 36 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere dette direktiv ved at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 20b

1. ESMA forelægger senest den [indsæt venligst dato = 24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden] Kommissionen en rapport om udviklingen af et integreret tilsynsdataindsamlingsystem, med fokus på, hvordan det ville være muligt at:
 - a) mindske overlapninger og uoverensstemmelser mellem indberetningsrammen i forsikringsbranchen og andre sektorer i den finansielle sektor og
 - b) forbedre datastandardiseringen og en effektiv deling og anvendelse af data, der allerede er indberettet inden for en EU-indberetningsramme fra enhver relevant kompetent myndighed, på EU-plan eller nationalt plan.
2. Ved udarbejdelsen af den i stk. 1 omhandlede rapport arbejder ESMA tæt sammen med Den Europæiske Centralbank (ECB), de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og, i det omfang det er relevant, de nationale kompetente myndigheder."

6) Artikel 22a ændres således:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) depositaren har udvist passende dygtighed, omhu og grundighed i forbindelse med udvælgelsen og udpegelsen af enhver tredjemand, som depositaren agter at delegerer visse af sine opgaver til, undtagen hvis denne tredjemand er en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-CSD som defineret i artikel 1, litra f), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392*, og udviser fortsat passende dygtighed, omhu og grundighed ved den regelmæssige kontrol med og løbende overvågning af enhver tredjemand, som depositaren har delegeret visse af sine opgaver til, og af de arrangementer, som tredjemand har foretaget med hensyn til de delegerede opgaver.

* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392 af 11. november 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for krav vedrørende tilladelse, tilsyn og drift i forbindelse med værdipapircentraler (EUT L 65 af 10.3.2017, s. 48)."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Med henblik på dette stykke betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af udsteder-CSD som defineret i artikel 1, litra e), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392, ikke som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner. Med henblik på dette stykke betragtes levering af tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der handler i egenskab af investor-CSD som defineret i artikel 1, litra f), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/392, som delegering af depositarens opbevaringsfunktioner."

7) Artikel 29, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) Medlemmerne af investeringsselskabets ledelse skal have et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring også i forbindelse med den type forretninger, der udføres af investeringsselskabet, og med henblik herpå og derfor anmeldes navnene på medlemmerne af ledelsen såvel som enhver udskiftning af dem straks til de kompetente myndigheder, og der forstås ved "medlemmer af ledelsen" personer, der i henhold til loven eller vedtægterne repræsenterer investeringsselskabet, eller som faktisk fastlægger selskabets politik. Investeringsselskabets forretningspolitik fastlægges af mindst to fysiske personer, der enten er ansat på fuld tid eller er ledelsesmedlemmer eller medlemmer af administrationsselskabets ledelsesorgan, som er forpligtede til at udøve administrationsselskabets virksomhed på fuld tid, er bosiddende i Unionen og opfylder nævnte betingelser."

8) Artikel 84, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Uanset stk. 1

a) kan et investeringsinstitut i deltagernes interesse midlertidigt udsætte tilbagekøb eller indløsning af andele eller aktivere eller deaktivere et andet likviditetsstyringsværktøj valgt i overensstemmelse med artikel 18a, stk. 2. Et investeringsinstitut kan i deltagernes interesse og for at sikre, at tegning og indløsning behandles til en rimelig pris, også aktivere side pockets som omhandlet i bilag IIA, punkt 8, i situationer, hvor investeringsinstituttet ikke kan sikre en rimelig og nøjagtig værdiansættelse af visse aktiver, eller hvor visse aktiver er blevet ikkeomsættelige

b) kan de kompetente myndigheder i et investeringsinstituts hjemland i deltagernes eller offentlighedens interesse stille krav om udsættelse af indløsning og tegning, jf. bilag IIA, punkt 1.

Den midlertidige udsættelse og aktivering af side pockets omhandlet i første afsnit, litra a), må kun finde sted undtagelsesvis, når omstændighederne kræver det, og når det er berettiget under hensyntagen til deltagernes interesser.

3. Investeringsinstituttet underretter straks de kompetente myndigheder i sit hjemland, når det aktiverer eller deaktiverer udsættelse af indløsning og indløsningsgates, jf. bilag IIA, punkt 1 og 2.

Investeringsinstituttet underretter de samme kompetente myndigheder, når det aktiverer eller deaktiverer side pockets, jf. nævnte bilag, punkt 8, inden for en rimelig frist forud for aktiveringen eller deaktiveringen af dette likviditetsstyringsværktøj.

Medlemsstaterne kan kræve, at investeringsinstituttet underretter de kompetente myndigheder i dets hjemland, når det beslutter at aktivere indløsning i naturalier, forlænge opsigelsesfristen eller forhøje likviditetsgebyret, loftet over swingfaktoren for swing pricing eller over anti-dilution-gebyret fastsat i fondsprospektet eller øge kursspændet i forbindelse med dobbelt prissætning med henblik på likviditetsstyring.

De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland underretter straks de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets værtsland og ESMA om enhver underretning, som de modtager i henhold til dette stykke, og hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

3a. De kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland underretter de kompetente myndigheder i alle medlemsstater, hvor investeringsinstituttet markedsfører sine andele, og ESMA, sideløbende med at de udøver beføjelser i henhold til stk. 2, litra b), og hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

3b. Den kompetente myndighed i de medlemsstater, hvor et investeringsinstitut markedsfører sine andele, eller administrationselskabets kompetente myndighed kan anmode den kompetente myndighed i investeringsinstituttets hjemland om at udøve de beføjelser, der er fastsat i stk. 2, litra b), idet de angiver årsagerne til anmodningen og underretter ESMA, og hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

3c. Hvis den kompetente myndighed i investeringsinstituttets hjemland ikke er enig i den i stk. 3b omhandlede anmodning, underretter den den anmodende kompetente myndighed og ESMA og angiver årsagerne til sin uenighed, og hvis der er potentielle risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

3d. På grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 3b og 3c, afgiver ESMA inden for en rimelig frist udtalelse til de kompetente myndigheder i investeringsinstituttets hjemland om udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i stk. 2, litra b).

3e. Hvis den kompetente myndighed ikke handler i overensstemmelse med eller ikke agter at efterleve ESMA's udtalelse som omhandlet i stk. 3d, underretter den ESMA herom og angiver sin begrundelse for den manglende efterlevelse eller hensigt. ESMA kan offentliggøre det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller agter at efterleve dens råd, herunder den kompetente myndigheds begrundelse for den manglende efterlevelse eller hensigten, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod deltagernes eller offentlighedens legitime interesser eller kan være til alvorlig fare for de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller en del af Unionens finansielle system. ESMA underretter på forhånd de kompetente myndigheder om en sådan offentliggørelse.

3f. ESMA udarbejder retningslinjer med en vejledning til de kompetente myndigheder i udøvelse af de beføjelser, der er fastsat i stk. 2, litra b). Ved udarbejdelsen af disse retningslinjer tager ESMA hensyn til de potentielle konsekvenser af den pågældende tilsynsforanstaltning for investorbeskyttelsen og den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat eller i Unionen."

9) I artikel 98 tilføjes som stk. 3 og 4:

"3. Den kompetente myndighed i investeringsinstituttets værtsland kan anmode den kompetente myndighed i investeringsinstituttets hjemland om straks at udøve beføjelser fastsat i stk. 2, idet den angiver årsagerne til sin anmodning og underretter ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB herom.

Den kompetente myndighed i investeringsinstituttets hjemland underretter straks den kompetente myndighed i investeringsinstituttets værtsland, ESMA og, hvis der potentielt er risici for det finansielle systems stabilitet og integritet, ESRB om de udøvede beføjelser og om resultaterne heraf.

4. ESMA kan anmode den kompetente myndighed om inden for en rimelig frist over for ESMA at redegøre for specifikke tilfælde, der udgør en alvorlig trussel mod investorbekyttelsen, truer de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller udgør en risiko for stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen."

11) Følgende indsættes som artikel 110a:

"Senest den [indsæt venligst dato = 60 måneder efter dette direktivs ikrafttræden] og efter ESMA's rapport udarbejdet i henhold til artikel 13, stk. 4, iværksætter Kommissionen en gennemgang af den i artikel 13 fastsatte delegeringsordning."

12) Artikel 112a ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

"Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 13, i en periode på fire år fra [indsæt venligst datoen for dette direktivs ikrafttræden]."

b) Stk. 3, første punktum, affattes således:

"Den i artikel 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 5, første punktum, affattes således:

"En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 og 111 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

13) Bilag I ændres som angivet i bilag III til nærværende direktiv.

14) Teksten i nærværende direktivs bilag IV tilføjes som bilag IIA.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [indsæt dato = 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.
2. De anvender disse love og bestemmelser fra den [...].
3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

om ændring af direktiv 2011/61/EU og 2009/65/EF for så vidt angår delegeringsaftaler, likviditetsrisikostyring, indberetning med henblik på tilsyn, levering af depositar- og opbevaringsydelser og alternative investeringsfondes lånudstedelse

{SEC(2021) 570 final} – {SWD(2021) 340 final} – {SWD(2021) 341 final}

BILAG I

I bilag I tilføjes som punkt 3 og 4:

"3. Udstedelse af lån på vegne af AIF'en.

4. Servicering af securitiseringsenheder med særligt formål."

BILAG II

"BILAG V

LIKVIDITETSSTYRINGSVÆRKTØJER, SOM ER TILGÆNGELIGE FOR FAIF'ER, DER FORVALTER ÅBNE AIF'ER

- 1) Udsættelse af indløsning og tegning: Udsættelse af indløsning og tegning betyder, at investorerne midlertidigt ikke har mulighed for at indløse eller købe fondens kapitalandele eller andele.
- 2) Indløsningsgates: En indløsningsgate er en midlertidig begrænsning af kapitalejernes ret til at indløse deres kapitalandele eller andele. Denne begrænsning er delvis, således at investorerne kun kan indløse en vis del af deres kapitalandele eller andele.
- 3) Opsigelsesfrister: Med opsigelsesfrist forstås det varsel, investorer skal give fondsforvaltere, når de indløser deres kapitalandele. Anvendelsen af opsigelsesfrister som likviditetsstyringsværktøj indebærer en forlængelse af varslet for at give fondsforvalteren mulighed for at imødekomme indløsningskrav inden for en længere tidsfrist.
- 4) Likviditetsgebyrer ved indløsning: Investorerne betaler et forud fastsat gebyr udtrykt i procent af investeringen til fonden, når de indløser deres fonds kapitalandele. Det afspejler udgifterne til at opnå likviditet og sikrer, at de investorer, som forbliver i fonden, ikke stilles urimeligt dårligt, når andre investorer indløser deres andele eller kapitalandele i perioden. Likviditetsstyring kan medføre en forhøjelse af indløsningsgebyret.
- 5) Swing pricing og/eller dobbelt prissætning: Disse prissætningsmekanismer kan anvendes til at minimere indvirkningen af fondsindløsning og -tegning til værdien af investeringsporteføljen.

Med swing pricing forstås justeringen af den enkelte nettoaktivværdi af kapitalandelene eller andelene i en investeringsfond, idet der anvendes en forud fastsat faktor ("swingfaktor"), så den afspejler omkostningerne ved fondstransaktioner som følge af investoraktivitet. Likviditetsstyring kan medføre en forhøjelse af swingfaktoren inden for en forud fastsat grænse.

Med dobbelt prissætning forstås beregningen af to kurser ved hvert værdiansættelsespunkt: sælgerkursen, til hvilken en investor kan købe andele eller kapitalandele i en fond, og køberkursen, til hvilken investorer kan sælge deres andele eller kapitalandele i en fond. Disse kurser beregnes på grundlag af nettoaktivværdien pr. andel eller kapitalandel med et forud fastsat beløb lagt til eller trukket fra, der dækker likviditetsomkostningerne ved hver tegning eller indløsning.

6) Anti-dilution-opkrævning: En anti-dilution-opkrævning er et gebyr, der pålægges individuelle transaktionsinvestorer, og som skal betales til fonden, med henblik på at beskytte de resterende investorer mod at skulle afholde omkostninger i forbindelse med køb eller salg af aktiver på grund af store ind- eller udgående kapitalbevægelser. En anti-dilution-opkrævning indebærer ikke nogen justering af prisen på fondens kapitalandele eller andele. Opkrævningen beregnes under hensyntagen til løbende likviditetsomkostninger og markedsvilkår.

7) Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier gør det muligt for fondsforvalteren at imødekomme et indløsningskrav ved i stedet for kontanter at overføre aktiver i fonden til de indløsende andelshavere eller kapitalejere.

8) Side pockets: Side pockets gør det muligt for fonden under ekstraordinære omstændigheder at adskille visse investeringer, hvis økonomiske eller juridiske forhold har ændret sig betydeligt eller er blevet usikre, fra investeringsfondens andre investeringer."

BILAG III

I bilag I, skema A, affattes punkt 1.13 i tabellen således:

"1,13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb eller indløsning af andele og tilfælde, i hvilke tilbagekøb eller indløsning kan udsættes eller andre likviditetsstyringsværktøjer kan aktiveres.

"1,13. Fremgangsmåden ved og vilkårene for tilbagekøb eller indløsning af andele og tilfælde, i hvilke tilbagekøb eller indløsning kan udsættes eller andre likviditetsstyringsværktøjer kan aktiveres. Hvis investeringsselskaber har forskellige investeringsafdelinger, oplyses det, hvordan en deltager kan flytte fra én afdeling til en anden, og hvilke omkostninger der vil være forbundet hermed.

BILAG IV

"BILAG IIA

LIKVIDITETSSTYRINGSVÆRKTØJER, SOM ER TILGÆNGELIGE FOR INVESTERINGSINSTITUTTER

- 1) Udsættelse af indløsning og tegning: Udsættelse af indløsning og tegning betyder, at investorerne midlertidigt ikke har mulighed for at indløse eller købe fondens kapitalandele eller andele.
- 2) Indløsningsgates: En indløsningsgate er en midlertidig begrænsning af kapitalejernes ret til at indløse deres andele. Denne begrænsning er delvis, således at investorerne kun kan indløse en vis del af deres andele.
- 3) Opsigelsesfrister: Med opsigelsesfrist forstås det varsel, investorer skal give fondsforvaltere, når de indløser deres andele. Anvendelsen af opsigelsesfrister som likviditetsstyringsværktøj indebærer en forlængelse af varslet for at give fondsforvalteren mulighed for at imødekomme indløsningskrav inden for en længere tidsfrist.
- 4) Likviditetsgebyrer ved indløsning: Investorerne betaler et forud fastsat gebyr udtrykt i procent af investeringen til fonden, når de indløser deres fondsandele. Det afspejler udgifterne til at opnå likviditet og sikrer, at de investorer, som forbliver i fonden, ikke stilles urimeligt dårligt, når andre investorer indløser deres andele i perioden. Likviditetsstyring kan medføre en forhøjelse af indløsningsgebyret.
- 5) Swing pricing og/eller dobbelt prissætning: Disse mekanismer kan anvendes til at minimere indvirkningen af indløsning og tegning til værdien af investeringsporteføljen.

Med swing pricing forstås justeringen af den enkelte nettoaktivværdi af andelene i en investeringsfond, idet der anvendes en forud fastsat faktor ("swingfaktor"), så den afspejler omkostningerne ved fondstransaktioner som følge af investoraktivitet. Likviditetsstyring kan medføre en forhøjelse af swingfaktoren inden for en forud fastsat grænse.

Med dobbelt prissætning forstås beregningen af to kurser ved hvert værdiansættelsespunkt: sælgerkursen, til hvilken en investor kan købe andele i en fond, og køberkursen, til hvilken investorer kan sælge deres andele i en fond. Disse kurser beregnes på grundlag af nettoaktivværdien pr. andel med et forud fastsat beløb lagt til eller trukket fra, der dækker likviditetsomkostningerne ved hver tegning eller indløsning.

6) Anti-dilution-opkrævning: En anti-dilution-opkrævning er et gebyr, der pålægges individuelle transaktionsinvestorer, og som skal betales til fonden, med henblik på at beskytte de resterende investorer mod at skulle afholde omkostninger i forbindelse med køb eller salg af aktiver på grund af store ind- eller udgående kapitalbevægelser. En anti-dilution-opkrævning indebærer ikke nogen justering af prisen på fondens andele. Opkrævningen beregnes under hensyntagen til løbende likviditetsomkostninger og markedsvilkår.

7) Indløsning i naturalier: Indløsning i naturalier gør det muligt for fondsforvalteren at imødekomme et indløsningskrav ved i stedet for kontanter at overføre aktiver i fonden til de indløsende andelshavere.

8) Side pockets: Side pockets gør det muligt for fonden under ekstraordinære omstændigheder at adskille visse investeringer, hvis økonomiske eller juridiske forhold har ændret sig betydeligt eller er blevet usikre, fra investeringsfondens andre investeringer. Adskillelsen kan ikke føre til, at et investeringsinstitut ændrer status til et andet institut end et investeringsinstitut i henhold til artikel 1, stk. 5, i direktivet om investeringsinstitutter."